

WIADOMOŚCI METEOROLOGICZNE

wydawane przez Państwowy Instytut Meteorologiczny w Warszawie.

REVUE MÉTÉOROLOGIQUE

publié par l'Institut Météorologique d'Etat à Varsovie.

WYKAZ TREŚCI.

	Str.
<i>Dr. A. Anderko:</i> Promieniowanie ciepłe powietrza w danym miejscu od wschodu do zachodu słońca (po francusku)	1
<i>Jan Paweł Rychliński:</i> Stopnie kontynentalizmu pluwiotermicznego.	10

Meteorologia rolnicza.

Spostrzeżenia fenologiczne w Polsce (instrukcja, kwestjonariusz, notatki meteorologiczno-rolnicze) . .	13
--	----

Biuletyn meteorologiczny.

O przebiegu pogody w m. grudniu 1923 r.	27
O przebiegu pogody w m. styczniu 1924 r.	28
Tablice temperatur średnich i skrajnych w Polsce w m. grudniu 1923 r.	29
Tablice temperatur średnich i skrajnych w Polsce w m. styczniu 1924 r.	29
Wysokości opadów i liczby dni z opadem w m. grudniu 1923 r.	30
Wysokości opadów i liczby dni z opadem w m. styczniu 1924 r.	32

Korespondencja Państwowego Instytutu Meteorologicznego.

Zjawisko Brokenu	35
Burze śnieżne i gradowe	—
Nawisy śnieżne	—
Ciekawy meteor.	—
Mapy opadów	36—37

TABLE DES MATIÈRES.

	Page
<i>Dr. A. Anderkó:</i> L'émission de la chaleur de l'air à un lieu quelconque, du coucher du soleil au lever du soleil (en français)	1
<i>John Paul Rychliński:</i> The degrees of pluvio-thermic continentalism of Europe.	10

Météorologie agricole.

Observations phénologiques en Pologne (instructions, enquête, notes relatives à la météorologie agricole) 13	13
--	----

Bulletin météorologique.

Résumé climatologique du mois de Decembre 1923 . .	27
Résumé climatologique du mois de Janvier 1924 . .	28
Tables des températures moyennes et extrêmes en Pologne au mois de Decembre 1923	29
Tables des températures moyennes et extrêmes en Pologne au mois de Janvier 1924	29
Précipitations en mm et les nombres des jours avec précipitations au mois de Decembre 1923	30
Précipitations en mm et les nombres des jours avec précipitations au mois de Janvier 1924	32

Correspondance de l'Institut Météor. d'Etat à Varsovie.

Phénomène du Brocken	35
Tempêtes de neige et de grêle	—
Neige pendante	—
Un météore curieux	—
Cartes des précipitations	36—37

Dr. A. ANDERKÓ.

L'émission de la chaleur de l'air à un lieu quelconque, du coucher du soleil au lever du soleil.

§ 1. L'émission de la chaleur de l'air. — § 2. L'équation différentielle de la température de nuit de la masse d'air. — § 3. La fonction de la température de nuit. — § 4. Les deux constantes d'intégration. — § 5. Détermination de la fonction $\vartheta = f(t)$ par la méthode connue. — § 6. La perte de la chaleur de la masse d'air du coucher du soleil au lever du soleil.

§ 1. L'émission de la chaleur de l'air.

La marche diurne de la température moyenne de l'air observée à un lieu quelconque, ressemble à la ligne décrite par le pendule en mouvement sur un plan horizontal, mouvement qui

se propagerait au-dessous de ce pendule perpendiculairement sur le centre poussé de la pesenteur avec une vitesse uniforme, car les conditions des actions des forces qui produisent les oscillations se ressemblent dans ces deux cas, de sorte qu'il existe une correspondance approximative entre les ondes de l'oscillation du pendule et celles de la température.

Les rayons du soleil touchent, avec une certaine approximation, perpendiculairement la surface de la terre qui tourne uniformément autour de son axe, et les quantités de la chaleur absorbée et émise par la masse d'air sont toujours proportionnelles à la température produite par cette chaleur.

N'oublions pas que la chaleur de la masse d'air à un lieu quelconque est produite par le rayonnement du soleil et par celle de la terre. Les rayonnements de journée et même de nuit se composent d'ondes de longueurs différentes, qui font la lumière et l'obscurité. Grâce à la sélection de l'air, nous pouvons diviser la marche de la température de l'air en deux parties essentiellement différentes; une partie de cette marche est celle de la journée — du lever du soleil au coucher du soleil; l'autre est celle de la nuit — du coucher du soleil au lever du soleil; ce qui nous fait constater que l'oscillation diurne de la température de la masse d'air à un lieu quelconque (exploitée par la méthode d'analyse harmonique), est exagérée au point de vue de la théorie.

Dans ce qui suit, nous allons nous occuper de la marche de la température d'une masse d'air à un lieu quelconque pendant la nuit — c'est à dire, du coucher du soleil au lever du soleil. Cette marche de la température de nuit est caractérisée par une fonction exponentielle du temps écoulé depuis le coucher du soleil jusqu'à un moment quelconque de la nuit. Cette fonction indique que la température de la masse d'air continue en général à s'abaisser depuis le coucher du soleil; cette marche de la température est produite par une perte de la chaleur d'émission de l'air pendant la nuit.

§ 2. L'équation différentielle de la température nocturne de l'air.

La température de l'air à un lieu quelconque diminue continuellement du coucher du soleil au lever du soleil, de même que la chaleur de la masse d'air, laquelle est proportionnelle à la température qu'elle produit.

Soit t le temps écoulé. Alors $t = 0$ signifie le moment du début des observations météorologiques, c'est-à-dire le moment du coucher du soleil au point de vue météorologique expliqué plus loin. De plus, soit Q_0 la quantité de la chaleur que la masse d'air m possède au moment $t = 0$, et Q_t celle correspondant à un temps t ; Q_0 étant toujours plus élevé que Q_t ($Q_0 > Q_t$), car Q_t diminue avec le temps pendant la nuit.

Supposons que le temps écoulé (t) soit divisé en quantité n d'unités t' , c'est-à-dire que $t = nt'$, et calculons la perte de la chaleur par émission de l'air à chaque unité t' , cette perte étant proportionnelle à la quantité de chaleur englobée dans la masse d'air m au commencement de l'intervalle t' et avec cette unité du temps (t'); soit k le facteur de la proportion.

Ainsi au début des observations ($t = 0$) la quantité de la chaleur de la masse d'air est égale à Q_0 , et la perte de la chaleur par émission de la masse d'air sera donnée par $k Q_0 t'$; la quantité de la chaleur de reserve sera donnée par la différence suivante:

$$Q_0 - k Q_0 t' = Q_0 (1 - kt') = Q_1.$$

C'est là la quantité de chaleur enfermée dans la masse d'air (m) au commencement du deuxième intervalle t' . La quantité de chaleur Q_1 diminue continuellement par l'émission de l'air, et à la fin même du deuxième intervalle (t') la perte sera $k Q_1 t'$, de sorte que la chaleur de la masse d'air au bout du deuxième intervalle sera donnée par la différence:

$$Q_1 - k Q_1 t' = Q_1 (1 - kt') = Q_2.$$

À la fin du troisième intervalle, la chaleur de reserve sera donnée par

$$Q_2 - k Q_2 t' = Q_2 (1 - kt') = Q_3,$$

à la fin du quatrième intervalle (t'),

$$Q_3 - k Q_3 t' = Q_3 (1 - kt') = Q_4$$

et ainsi de suite.

Enfin, au commencement même du dernier intervalle (n), la quantité de chaleur que possède la masse d'air m , est Q_{n-1} . Cette quantité, au bout du temps t' , diminuera de $k Q_{n-1} t'$. Ainsi la chaleur que possède la masse d'air à la fin du dernier intervalle, sera

$$Q_{n-1} - k Q_{n-1} t' = Q_{n-1} (1 - kt') = Q_n;$$

où t' étant l'unité choisie de l'intervalle, nous aurons $nt' = n = t$, et nous pouvons écrire aussi $Q_n = Q_t$.

En remplaçant les valeurs $Q_{n-1}, Q_{n-2} \dots Q_4, Q_3, Q_2, Q_1$ l'une après l'autre, dans la dernière formule, par leurs expressions, nous aurons l'équation suivante:

$$Q_n = Q_0 (1 - kt)^n.$$

Si n est assez grand — par conséquent t' très petit — nous pouvons écrire:

$$\left(1 - k \frac{t}{n}\right) = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^{-kt}.$$

Nous en formons la puissance de n

$$\left(1 - k \frac{t}{n}\right)^n = \left[\left(1 + \frac{1}{n}\right)^n\right]^{-kt}.$$

Nous rapprochons de la vérité à mesure que n grandit; donc:

$$\lim_{n=\infty} \left(1 - k \frac{t}{n}\right)^n = \lim_{n=\infty} \left[\left(1 + \frac{1}{n}\right)^n\right]^{-kt}.$$

Mais

$$\lim_{n=\infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n = e,$$

base du logarithme naturel.

Nous pouvons donc écrire:

$$\lim_{n=\infty} Q_n = Q_0 \cdot \lim_{n=\infty} (1 - kt')^n = Q_0 \lim_{n=\infty} \left(1 - k \frac{t}{n}\right)^n,$$

où

$$\lim_{n=\infty} Q_n = Q_t,$$

$$\text{car } t = nt', \text{ et } Q_0 \lim_{n=\infty} \left(1 - k \frac{t}{n}\right)^n = Q_0 e^{-kt}.$$

Donc

$$Q_t = Q_0 e^{-kt}, \dots \dots \dots 1$$

où la constante k est le décrément logarithmique de la perte de la chaleur de l'air, c'est à dire que

$$k = \frac{1}{t} \lg \frac{Q_0}{Q_t}.$$

On appelle k „facteur du rayonnement de la chaleur de l'air” pendant la nuit. Cette constante a la dimension sec^{-1} , et elle est positive, car Q_0 est inférieur à Q_t .

Après avoir différencié l'équation 1 deux fois, nous avons trouvé l'équation différentielle qui caractérise la perte de la chaleur précédemment interprétée:

$$\frac{d^2 Q_t}{dt^2} + k \frac{d Q_t}{dt} = 0. \dots \dots \dots 2$$

En général, d'après la loi connue de la thermodynamique, la quantité de chaleur et la température d'une masse d'air sont déterminées par

$$Q_t = c_p m \vartheta_t + C,$$

où c_p est la chaleur spécifique de la masse m d'air à une température ϑ_t , et C est une constante bien définie, de sorte que ϑ_t serait la seule quantité variant avec le temps.

En remplaçant, dans l'équation 2, Q_t par son expression thermodynamique, nous obtiendrons l'équation suivante:

$$\frac{d^2 \vartheta_t}{dt^2} + k \frac{d \vartheta_t}{dt} = 0. \dots \dots \dots 3$$

Nous voyons que la vitesse de la température à un moment quelconque du temps s'écoulant du coucher du soleil au lever du soleil, est toujours proportionnelle à la différence de température qui existe entre la température observée et la température constante de la masse d'air, déterminée par le rayonnement perpétuel de la masse d'air.

Pour trouver l'intégrale de l'équation 5, nous lui donnons la forme:

$$\frac{d\vartheta_t}{\vartheta_t - \vartheta} = -k dt.$$

D'où nous aurons:

$$\vartheta_t = \vartheta + C' e^{-kt}.$$

Pour déterminer la constante d'intégration C' nous appliquons cette dernière équation au cas de la température observée au moment du coucher du soleil ($t = 0$), où $\vartheta_t = \vartheta_o$, c'est-à-dire:

$$\vartheta_o = \vartheta + C'$$

d'où

$$C' = \vartheta_o - \vartheta.$$

Ainsi la constante d'intégration C' nous donne la mesure de la baisse possible de la température de l'air pendant une nuit quelconque. Cette constante est conventionnelle, elle est un *paramètre* variant suivant l'état météorologique de l'air. Elle joue un rôle important au point de vue de la météorologie; je la nomme *facteur météorologique du rayonnement de la masse d'air*".

Enfin, pour avoir l'équation de la fonction explicite du temps courant de l'équation différentielle 3, nous introduisons la constante déterminée tout-à-l'heure dans l'équation précédente; nous aurons

$$\vartheta_t = \vartheta + (\vartheta_o - \vartheta) e^{-kt}. \quad \dots \dots \dots 6$$

Cette fonction définit la température de la masse d'air à un moment quelconque (t) du temps s'écoulant du coucher du soleil au lever du soleil.

Nous pouvons donner à l'équation 6 la forme suivante:

$$\vartheta_t = \vartheta_o - (\vartheta_o - \vartheta) (1 - e^{-kt}). \quad \dots \dots \dots 6'$$

La fonction aura une forme extrêmement simple, si nous remplaçons $\vartheta_t - \vartheta$ par Θ_t et $\vartheta_o - \vartheta$ par Θ_o dans la formule 6:

$$\Theta_t = \Theta_o e^{-kt} \quad \dots \dots \dots 6''$$

Cette formule a une ressemblance parfaite à la formule de l'émission de la chaleur de la masse d'air m .

Ainsi la vitesse de la baisse de la température sera exprimée, selon la formule 5', de la façon suivante:

$$U_t = k \Theta_t \quad \dots \dots \dots 5''$$

d'où

$$U_o = k \Theta_o,$$

alors

$$U_t = U_o e^{-kt}$$

c'est à dire que la vitesse de la baisse de la température est aussi une fonction exponentielle du temps courant pendant une nuit quelconque.

§ 4. Les deux constantes d'intégration.

Posons que temps s'écoulant du coucher du soleil au lever du soleil soit distribué suivant des heures prises pour des unités, c'est-à-dire que $t = 0, 1, 2, 3 \dots t + 1, t + 2, \dots$ et que les valeurs des températures correspondant à ces intervalles (heures) soient $\vartheta_o > \vartheta_1 > \vartheta_2 > \vartheta_3 > \dots \vartheta_t > \vartheta_{t+1} > \vartheta_{t+2} > \dots$ et en même temps $\vartheta_o - \vartheta_1 > \vartheta_1 - \vartheta_2 > \dots \vartheta_t - \vartheta_{t+1} > \vartheta_{t+1} - \vartheta_{t+2} > \dots$ Nous pouvons écrire

$$\vartheta_{t_1} = \vartheta + (\vartheta_0 - \vartheta) e^{-kt_1} \text{ et } \vartheta_{t_1+1} = \vartheta + (\vartheta_0 - \vartheta) e^{-k(t_1+1)}$$

et

$$\vartheta_{t_2} = \vartheta + (\vartheta_0 - \vartheta) e^{-kt_2} \text{ et } \vartheta_{t_2+1} = \vartheta + (\vartheta_0 - \vartheta) e^{-k(t_2+1)}.$$

D'où

$$k = \frac{1}{t_2 - t_1} \lg \left[\frac{\vartheta_{t_1} - \vartheta_{t_1+1}}{\vartheta_{t_2} - \vartheta_{t_2+1}} \right].$$

Cette formule nous servira pour calculer la constante k définie déjà plus haut. La formule se simplifie encore, si nous l'appliquons au moment du coucher du soleil $t_1 = 0$; en effet, dans ce cas $t_2 = t_\vartheta$, et nous aurons:

$$k = \frac{1}{t} \lg \left(\frac{\vartheta_0 - \vartheta_1}{\vartheta_t - \vartheta_{t+1}} \right) \dots \dots \dots (6)$$

Considérons, au lieu de t , les numéros 1, 2, 3... écrits à la ligne. Nous formons, au moyen des valeurs de k calculées, la moyenne qui sera la valeur de la constante k . Les calculs que nous avons faits nous indiquent que k possède le caractère d'une constante physique laquelle détermine le facteur du rayonnement de l'air pendant la nuit.

Pour appliquer cette formule, il faut et il suffit que la température de l'air diminue constamment du coucher du soleil au lever du soleil. Les moyennes de la température, calculées d'après les observations faites pendant quelques années, à des lieux différents, remplissent cette condition.

Ainsi nous avons calculé la valeur moyenne de k , d'après les observations faites à 52 stations météorologiques que nous avons groupées suivant l'échelle de la température annuelle moyenne. Résultat de ce travail est donné par la table I.

Table I.

Nombre des stations	Température moyenne	Valeur de k
5	— 10° C 0° C	4.0 · 10 ⁻⁵ sec ⁻¹
29	0° C 10° C	4.1 · 10 ⁻⁵ sec ⁻¹
12	10° C 20° C	3.9 · 10 ⁻⁵ sec ⁻¹
5	20° C 23° C	3.9 · 10 ⁻⁵ sec ⁻¹

Nous disons que k est une constante physique de l'air et que sa valeur est $k = 4.0 \cdot 10^{-5} \text{ sec}^{-1}$.

De plus, l'équation 5" montre que

$$\Theta_t = \frac{U_t}{k}$$

et comme $\Theta_t = \vartheta_t - \vartheta_\vartheta$ nous aurons

$$\vartheta = \vartheta_t - \frac{U_t}{k} \dots \dots \dots 7$$

Cela veut dire que ϑ est la température ϑ_t au moment où la vitesse de la baisse de la température est égale au zéro, ainsi $\lim_{t=\infty} \left(\vartheta_t - \frac{U_t}{k} \right) = \vartheta$. En réalité, nous pouvons appliquer la formule avec une approximation voulue. Nous pouvons calculer la température minimum du matin des données observées la veille, car la formule 7 est valable au moment du coucher du soleil ($t = 0$), c'est-à-dire que

$$\vartheta = \vartheta_0 - \frac{U_0}{k}.$$

Nous pouvons écrire encore:

$$\vartheta = \vartheta_0 \left(1 - \frac{1 - \frac{\vartheta_t}{\vartheta_0}}{1 - e^{-kt}} \right).$$

Cela veut dire que le paramètre ϑ est toujours proportionnel à la température de la masse d'air au moment du coucher du soleil (ϑ_0), car la facteur

$$\left(1 - \frac{\vartheta_t}{\vartheta_0} \right) : \left(1 - e^{-kt} \right)$$

est constant (pour une première approximation).

§ 5. Détermination de la fonction $\vartheta_t = f(t)$ par la méthode connue.

La température d'une masse d'air quelconque à partir du coucher du soleil ($t = 0$) au moment t soit donnée par ϑ_t , et la température imaginée à une émission constante ($t = \infty$) soit ϑ ; $\lim_{t \rightarrow \infty} \vartheta_t = \vartheta$.

Cette température correspond à la température d'une couche d'air dans une certaine hauteur au moment du coucher du soleil, de sorte que la chaleur émise par la masse d'air (m) pendant le temps dt serait

$$dQ = \sigma m (\vartheta_t - \vartheta) dt \quad \dots \dots \dots (a)$$

où σ est le facteur de multiplication que nous déterminons facilement. Appliquons cette équation à deux éléments du temps, dt_1 et dt_2 :

$$dQ_1 = \sigma m (\vartheta_{t_1} - \vartheta) dt_1$$

$$dQ_2 = \sigma m (\vartheta_{t_2} - \vartheta) dt_2.$$

Pour des raisons de simplicité, posons $dt_1 = dt_2 = dt$ et $dQ_1 - dQ_2 = dQ$. Ayant fait la différence des deux quantités, nous obtenons une équation qui nous permet de déterminer σ :

$$\sigma = \frac{dQ}{m (\vartheta_{t_1} - \vartheta_{t_2}) dt}.$$

Selon l'équation précédente, σ représente l'unité de chaleur émise par une masse d'air égale à l'unité ($m = 1$) pendant un temps égal à l'unité ($dt = 1$), et sa température baisse d'un degré. Nous nommons σ „facteur d'émission de la chaleur de l'air". Ce facteur possède la dimension

$$[\sigma] = \frac{\text{calorie}}{\text{Masse, degré, sec.}}$$

D'autre part, la perte de la chaleur de l'air est déterminée par la loi de thermodynamique:

$$-dQ = c_p m d\vartheta_t \quad \dots \dots \dots (a')$$

où c_p signifie la capacité calorifique de l'air.

En reliant les deux équations (a) et (a'), nous avons l'équation différentielle suivante:

$$\sigma (\vartheta_t - \vartheta) dt = -c_p d\vartheta_t.$$

D'où

$$\vartheta_t = \vartheta + C \cdot e^{-\frac{\sigma}{c_p} t}.$$

Pour déterminer la constante d'intégration, nous appliquons la formule au moment du coucher du soleil:

$$\vartheta_0 = \vartheta + c, \text{ d'où } c = \vartheta_0 - \vartheta.$$

La fonction de la température nocturne de la masse d'air sera donc:

$$\vartheta_t = \vartheta + (\vartheta_0 - \vartheta) e^{-\frac{\sigma}{c_p} t}.$$

Cette équation est identique à l'équation 6, de sorte que

$$k = \frac{\sigma}{c_p} \cdot \text{sec}^{-1},$$

ce que nous avons déjà vu plus haut: $\sigma = c_p \cdot k = 0.24 \cdot 4.10^{-5} = 9.6 \cdot 10^{-6}$: chaleur, en calories, émise par l'unité de masse d'air pendant une seconde.

La coefficient d'émission de la chaleur de l'air est proportionnel à la capacité de chaleur spécifique de cette masse: $\sigma = k c_p$.

§ 6. La perte de la chaleur d'une masse d'air du coucher du soleil au lever du soleil.

La chaleur émise par une masse d'air du coucher du soleil au lever du soleil, déterminée par la loi de thermodynamique, est donnée par la formule:

$$Q_t = c_p m d_t + C,$$

C signifie la chaleur englobée dans la masse m jusqu'au moment du coucher du soleil; nous pouvons l'éliminer de la manière suivante: La chaleur de la masse d'air m au moment du coucher du soleil ($t = 0$) soit Q_0 :

$$Q_0 = c_p m \vartheta_0 + C$$

et celle au moment du lever du soleil soit Q :

$$Q = c_p m \vartheta + C.$$

La différence des deux équations donne la perte de la chaleur de la masse d'air m du coucher du soleil au lever du soleil:

$$Q_0 - Q = c_p m (\vartheta_0 - \vartheta).$$

Cette formule convient pour calculer la perte de la chaleur de la masse d'air, exprimée en calories.

En réalité, l'émission de la chaleur de l'air est coupée par le lever du soleil avant que la masse d'air ϑ_0 atteigne son état d'émission constante, car la masse d'air absorbe de la chaleur rayonnée par le soleil à partir du lever du soleil jusqu'au coucher du soleil. De plus, la température de l'air est déterminée par la différence de chaleur, qui existe entre l'absorption et l'émission, elle commence donc à croître au moment $t = \tau$, de sorte que ϑ_τ reste supérieur à ϑ ; par conséquent, la chaleur émise pendant la nuit a une valeur approximative égale à celle de l'intégrale traitée plus haut:

$$\int_0^\tau dQ = Q_\tau = m c_p \int_0^\tau (\vartheta_t - \vartheta) dt.$$

En réalité, $\lim \tau$ n'atteint jamais la valeur infinie.

Nous calculons cette intégrale d'abord par la valeur de la moyenne de Weierstrass, ensuite par la série de la fonction exponentielle.

a) Soit ϑ_m la valeur moyenne de la température de l'air entre le coucher du soleil et le lever du soleil; alors, selon le théorème de Weierstrass, on aura

$$\vartheta_m = \frac{1}{\tau} \int_0^\tau \vartheta_t dt$$

d'ici

$$\int_0^\tau \vartheta_t dt = \tau \vartheta_m.$$

Pour la première approximation, nous posons

$$\vartheta_m = \frac{\vartheta_0 + \vartheta}{2}.$$

Alors la valeur approximative de l'intégrale sera

$$\int_0^{\tau} \vartheta_t dt = \tau \frac{\vartheta_0 + \vartheta}{2},$$

étant donné que la température est toujours définie par l'équation du temps (voir la fonction ci-dessus).

De plus, étant donné que ϑ est constant, nous aurons:

$$\int_0^{\tau} \vartheta dt = \vartheta \tau.$$

Ainsi

$$\int_0^{\tau} (\vartheta_t - \vartheta) dt = \frac{1}{2} (\vartheta_0 - \vartheta) \tau.$$

Alors, la chaleur émise pendant la nuit sera, en réalité,

$$Q_{\tau} = \frac{1}{2} \sigma m (\vartheta_0 - \vartheta) \tau. \quad (a)$$

b) Faisons maintenant l'intégration de l'équation de la chaleur:

$$Q_{\tau} = \sigma m \int_0^{\tau} (\vartheta_t - \vartheta) dt = \sigma m \int_0^{\tau} (\vartheta_0 - \vartheta) e^{-kt} dt = \frac{\sigma m}{k} (\vartheta_0 - \vartheta) (1 - e^{-k\tau}),$$

ou

$$Q_{\tau} = c_p m (\vartheta_0 - \vartheta) (1 - e^{-kt}). \quad (b)$$

Nous pouvons exprimer le binôme $1 - e^{-kt}$ par la série convergente

$$1 - e^{-kt} = skt$$

où

$$s = 1 - \frac{kt}{2!} + \frac{(kt)^2}{3!} - \frac{(kt)^3}{4!} + \dots$$

Alors la formule (b) aura la forme

$$Q_{\tau} = c_p m k s \tau (\vartheta_0 - \vartheta)$$

ou

$$Q_{\tau} = s \sigma m (\vartheta_0 - \vartheta) \tau. \quad (b')$$

La perte de chaleur par l'émission de l'air à un moment quelconque de la nuit est donc une fonction explicite du temps compté à partir du coucher du soleil.

JAN PAWEŁ RYCHLIŃSKI.

Stopnie kontynentalizmu pluwiotermicznego Europy¹⁾.

The degrees of pluvio-termic continentalism of Europe.

Wzorowi Wł. Gorczyńskiego na kontynentalizm termiczny: $k = c_1 \frac{A_{\varphi} - 12 \sin \varphi}{\sin \varphi}$, odpowiada

wzór na kontynentalizm pluwiotermiczny: $p = c_2 \frac{A_{\varphi} - 12 \sin \varphi}{\sin \varphi} \cdot \frac{l}{L}$; gdzie c_1 i c_2 — stałe, A_{φ} —

¹⁾ p. „Wiadomości Meteorol.” 1923. Grudzień. № 12. Jan Paweł Rychliński. „Teoria kontynentalizmu pluwiotermicznego”. „Bulletin Météorologique”. 1923. Décembre. № 12. Jean Paul Rychliński. „Sur la théorie du continentalisme pluviotermique”.

amplituda temperatur: φ — szerokość geograficzna, l — wahania opadów; L — wysokość średnia¹⁾. Załóżmy $k^0_0 = p^0_0$, wtedy $\frac{l}{L} = \frac{c_1}{c_2} = \text{const.}$ i dla $c_1 = 1,7$ oraz $c_2 = 4$ będzie $\frac{l}{L} = 0,425$. Tutaj trzeba zauważyć, że $c_2 = 4$ zostało wyznaczone w przybliżeniu, jako granica prób, przytem uwzględniono wahania opadów z roku na rok. Ostatnie, biorąc pod uwagę wpływy lokalne, musiały być obliczone dla możliwie najdłuższych okresów czasu, obserwacje zaś dla krain pustynnych są stosunkowo nieliczne, więc wartość c_2 nie da się dokładnie oznaczyć. W każdym razie może się ona wahać w granicach 3 do 5. Ostatecznie okazuje się, że wzór Gorczyńskiego jest szczególnym wypadkiem wzoru na kontynentalizm pluwiotermiczny, przy założeniu stałych i wysokich wahań opadów, wyrażonych w procentach średniej wysokości opadów, czyli dużego $\frac{l}{L} 100\% = \text{const.}$

Na stosunek $\frac{l}{L}$ wielki wpływ wywierają masy kontynentalne, szczególnie zaś pustynie oraz pasma górskie²⁾. Wzór na kontynentalizm pluwiotermiczny zwiększa wpływ oceanów i pustyń. Przekroje przez izokontynentalne Gorczyńskiego (dla terenów równych w Europie) są przeważnie krzywymi zbliżającymi się do prostych (podobieństwo do ekwidystant Rohrbacha). Takie same przekroje dla kontynentalizmu pluwiotermicznego będą raczej krzywymi płaskimi w pobliżu wielkich zbiorników wodnych, silnie wznoszącymi się koło pustyń. Jest to ściśle związane z zasadą „radjacji” klimatycznej obszarów krańcowo-kontynentalnych (pustynnych).

Kontynentalizm pluwiotermiczny Europy charakteryzuje w pewnym stopniu niżej podana tablica. Została ona obliczona dla 48 stacji, przytem zasadniczym okresem wahań opadów od średniej był 1851 — 1900 r. Tylko dla kilku miejscowości wzięto pod uwagę krótszy, bo 40-letni czas obserwacji.

Tablica. Stopień kontynentalizmu pluwiotermicznego Europy.

Średnia dla 48 stacji Europy	8,4 ⁰ / ₀
Średnia dla 36 stacji Europy (okres 1851 — 1900 r.)	8,0 ⁰ / ₀
Średnia dla 4 stacji powyżej 60 ⁰ szer. geogr.	10,2 ⁰ / ₀
Średnia dla 9 stacji Europy od 60 ⁰ do 55 ⁰	4,0 ⁰ / ₀
Średnia dla 3 stacji Rosji europ. od 60 ⁰ do 55 ⁰	15,9 ⁰ / ₀
Średnia dla 12 stacji Europy od 55 ⁰ do 50 ⁰	6,2 ⁰ / ₀
Średnia dla 10 stacji od 50 ⁰ do 45 ⁰	7,9 ⁰ / ₀
Średnia dla 7 stacji poniżej 45 ⁰	9,6 ⁰ / ₀
Średnia dla 3 stacji Rosji południowej	18,2 ⁰ / ₀

Z zestawienia powyższego widać wcinającą się pomiędzy 50⁰ — 60⁰ szer. geogr. głęboko w Europę zatokę wpływów morskich. Na północ, południe i wschód kontynentalizm pluwiotermiczny wzrasta. Dalsze badania w tym kierunku muszą oprzeć się na dokładnem poznaniu rozkładu wahań opadów na kuli ziemskiej.

S U M M A R Y.

Pr. Gorczyński gives the formula of thermic continentalism $k = c_1 \frac{A - 12 \sin \varphi}{\sin \varphi}$ (c_1 — const.,

A — amplitude of temperature; φ — latitude). From the analysis of climat of australian deserts we are driven to conclude that not only the insolation and the great anomalies of temperature are to be examined in the desert but also the insignificant rainfall and the high variations of the latter. Therefore the formula of Gorczyński can be changed into that of pluvio-thermic continenta-

1) *St. Lencewicz*. Wydmy śródlądowe Polski. Warszawa 1922. Odbitka z „Przeglądu Geograficznego” t. II. Les dunes continentales de la Pologne), przytacza wzór autora z 1919 roku:

$$\text{pustyniowość} = c_3 \frac{A}{\sin \varphi} \frac{l}{L}$$
 (oznaczenia te same co i w tekście),

który z biegiem czasu rozwinął się i przybrał postać wyżej podanego wzoru na kontynentalizm pluwiotermiczny.

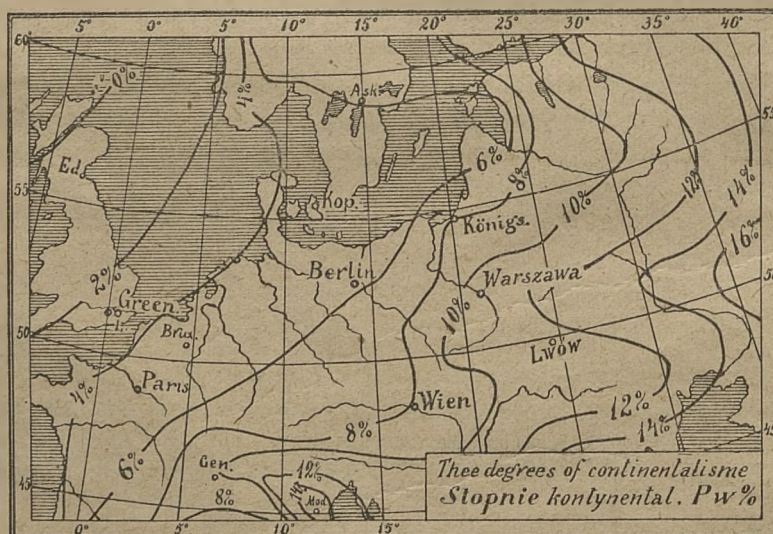
2) Wpływ Alp wyraźnie uwydatnia się w pracy *L. Horwitz* „Sur la variabilité des précipitations en Suisse”. Bulletin de la Société Vaudoise des Sciences Naturelles. Lausanne 1912.

lism: $p = c_2 \frac{A_\varphi - 12 \sin \varphi}{\sin \varphi} \cdot \frac{l}{L}$ ($c_2 \approx 4 = \text{const}$, l — variations of rainfall¹⁾; L — year's average of rainfall.

The theory of pluvio-thermic continentalism endeavours to enlighten the principle of climatic „radiation” of deserts.

The following table shows the anomalies of temperature, the variations of rainfall and the degrees of pluvio-thermic continentalism for 48 stations of Europe.

G (λ)	N (φ)	Stations	the anomalies of temperature	the variations of rainfall	the degrees of pl.-thermic continent.	G (λ)	N (φ)	Stations	the anomalies of temperature	the variations of rainfall	the degrees of pl.-thermic continent.
0° 0'	51° 29'	1. Greenwich	3,8	13,9	2,7 ^{0/0}	19° 51'	66° 36'	25. Jockmock	18,2	16,8	13,3 ^{0/0}
2° 28' W	53° 51'	2. Stonyhurst	2,3	10,6	1,0	24° 9'	65° 50'	26. Haparanda	15,8	14,0	9,7
3° 20' W	54° 30'	3. Seathwaite	1,2	13,4	0,8	20° 17'	63° 49'	27. Umeå	13,1	15,7	9,2
3° 11' W	55° 58'	4. Edinburgh, Ch. Sq.	1,6	13,7	1,1	14° 54'	58° 53'	28. Åskersund	9,4	14,2	6,2
5° 4' W	55° 50'	5. Rothesay	0,3	12,4	0,2	11° 58'	57° 42'	29. Götterbork	7,6	13,4	4,8
4° 15' W	57° 29'	6. Culloden	0	13,0	0	18° 18'	57° 39'	30. Visby	7,1	12,6	4,2
5° 3'	47° 17'	7. Dijon	9,2	15,3	7,6	30° 16'	59° 56'	31. Petersburg	15,7	17,7	12,8
4° 36'	47° 16'	8. Pouilly en Auxois	9,2	12,5	6,3	37° 40'	55° 46'	32. Moskwa	19,4	13,4	12,6
2° 29'	48° 49'	9. Paris. St. Maur	7,0	11,9	4,4	60° 38'	56° 50'	33. Ekaterinenburg	23,8	19,7	22,4
5° 10'	48° 47'	10. Bar le Duc	8,0	13,7	5,8	39° 20'	48° 35'	34. Ługań	21,1	17,6	19,8
4° 22'	50° 48'	11. Bruxelles	6,6	12,7	4,3	44° 48'	41° 43'	35. Tyflis	16,2	14,2	13,8
8° 23'	51° 54'	12. Gütersloh	7,6	12,2	4,7	49° 51'	40° 22'	36. Baku	13,2	25,7	21,0
13° 23'	52° 30'	13. Berlin	9,8	11,2	5,5	24° 9'	45° 47'	37. Hermannstadt	15,4	16,6	14,3
15° 00'	51° 10'	14. Görlitz	11,6	11,7	7,0	16° 21'	48° 15'	38. Wien	12,3	12,1	8,0
9° 18'	48° 44'	15. Stuttgart	9,2	12,6	6,2	6° 9'	46° 12'	39. Genève	10,7	15,1	9,0
21° 2'	52° 13'	16. Warszawa	13,0	15,3	10,1	7° 11'	45° 52'	40. M. St. Bernhard	6,4	17,8	6,2
20° 30'	54° 43'	17. Königsberg	11,0	15,2	8,2	10° 56'	44° 3'	41. Modena	15,1	18,4	16,0
21° 54'	55° 5'	18. Tilsit	12,4	12,4	7,4	8° 54'	44° 24'	42. Genova	8,4	14,0	6,7
22° 7'	53° 48'	19. Klaußen	13,0	19,1	9,8	12° 28'	41° 54'	43. Roma. Coli. Rom.	10,1	15,1	9,1
19° 57'	50° 4'	20. Kraków	12,8	15,3	10,2	14° 15'	40° 52'	44. Neapoli	8,1	14,3	7,1
24° 1'	49° 50'	21. Lwów	13,5	14,3	10,1	13° 46'	45° 39'	45. Triest	11,1	18,0	11,2
12° 33'	55° 41'	22. Kopenhaga	7,3	13,0	4,6	6° 13' W	36° 28'	46. San Fernando	5,6	25,7	9,7
17° 38'	59° 52'	23. Uppsala	11,0	15,1	7,7	9° 8' W	38° 43'	47. Lissabon	3,7	19,6	4,6
24° 57'	60° 10'	24. Helsingfors	11,6	16,0	8,6	3° 42' W	40° 24'	48. Madrid	12,4	20,3	15,5

$$l = n \sum_{i=1}^n |a_i - L|$$

1) $l = \frac{\sum_{i=1}^n |a_i - L|}{n}$; $a_1; a_2; a_3; \dots a_i \dots a_n$ — rainfall during the recent years (from 1851 to 1900);

n — number of years; L — means.

METEOROLOGJA ROLNICZA. — MÉTÉOROLOGIE AGRICOLE.

Spostrzeżenia fenologiczne w Polsce.

Spostrzeżenia fenologiczne, obejmujące, jak wiadomo, obserwacje przebiegu zjawisk życia roślin i zwierząt, dostarczają materiału, który przyczynia się w znacznym stopniu do scharakteryzowania klimatu. Materiał ten może być pomocnym również przy badaniach z dziedziny geografii roślin i zwierząt, jak również przy rozważaniu zagadnień biologiczno-florystycznych i t. d. Spostrzeżenia fenologiczne, odpowiednio opracowane, mogą dostarczyć cennych wskazówek dla rolnictwa i ogrodnictwa przede wszystkim w dziedzinie aklimatyzacji gatunków i odmian roślin uprawnych oraz drzew owocowych. Wieloletnie zaś spostrzeżenia, odpowiednio zestawione, mogłyby być bardzo pomocne przy ustalaniu najodpowiedniejszej pory wysiewu w poszczególnych miejscowościach. Spostrzeżenia fenologiczne nabierają szerszego znaczenia wówczas, gdy są dokonywane na znacznych przestrzeniach, w różnych miejscowościach i ściśle według jednolitej metody.

W celu ujednostajnienia należytej metody takich spostrzeżeń, Związek Rolniczych Zakładów Doświadczalnych Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywy Wileńskiej Rolniczej Stacji Doświadczalnej w Bieniakoniach zwołał w styczniu 1924 r. do Warszawy konferencję, w której brali udział przedstawiciele rolnictwa, leśnictwa, ogrodnictwa, botaniki, zoologii i meteorologii. Konferencja ta na podstawie referatu P. Łastowskiego, dyrektora Roln. Stacji Dośw. w Bieniakoniach przyjęła wytyczne, ujęte w podanej poniżej Instrukcji oraz ułożyła Kwestjonariusz dla spostrzeżeń fenologicznych, a także formularz dla Notatek meteorologiczno-rolniczych.

A. INSTRUKCJA DLA SPOSTRZEŻEŃ FENOLOGICZNYCH.

I.

1. Zanotowanie obserwowanego zjawiska fenologicznego ma się odnosić do tego momentu, gdy dane zjawisko znajduje się w stadium początkowym, t. j. gdy ono zaczyna być widocznym dopiero na poszczególnych egzemplarzach lub osobnikach, jak np., gdy zakwitają pierwsze kwiaty roślin, rozwijających się w normalnych warunkach — lub, gdy zaczynają się pojawiać pierwsze (nie przypadkowe) owady lub ptaki obserwowanego gatunku i t. d. Mają to być pierwsze pojawy, poprzedzające masowe, ogólne zjawiska, a nie wywołane przez uboczne przypadkowe przyczyny. Oprócz koniecznego zanotowania początkowego stadium, bardzo pożądanym jest zapisanie środkowego i końcowego stadium obserwowanej fazy.

2. Dla spostrzeżeń nad roślinami należy obrać teren, wystawiony na normalne działanie czynników meteorologicznych, położony na typowej glebie, pozostającej w normalnych warunkach nawożowych i wodnych. Co do drzew i krzewów należy wybrać pewne, normalne dla danego gatunku egzemplarze i corocznie dokonywać obserwacji na tych samych egzemplarzach, rosnących o ile możliwości w skupieniach naturalnych. Dla roślin uprawnych i drzew owocowych należy wybierać odmiany, nie wyróżniające się zbyt wczesnym lub zbyt późnym dojrzewaniem i podawać zawsze ich nazwy.

Należy zasadniczo wykluczyć ze spostrzeżeń fenologicznych wszelkie zjawiska o charakterze wyjątkowym, a więc np. rośliny, rosnące w wyjątkowo korzystnych lub specjalnie niepomysłnych warunkach, uszkodzone, świeżo przesadzone; owady, świeżo wylęgłe w zamknięciu, pojedyncze zbłąkane egzemplarze ptaków wędrownych i t. d.

3. Przy określaniu poszczególnych faz rozwoju roślin należy przyjmować następujące zasady:

- a) jako początek kwitnienia uważa się moment, w którym dosrzedzone zostaną normalnie rozwijające się pierwsze kwiaty o otwartym okwiecie;

- b) początek listnienia następuje wówczas, gdy liść, rozchylający się z pąka, uwidoczni górną swą powierzchnię;
- c) początek dojrzewania owocu odpowiada momentowi nabierania przez owoc soczysty charakterystycznej barwy również po stronie zacienionej, oraz momentowi pęknięcia czy też odpadania owoców suchych; u roślin chlebowych ustala się dojrzewanie owocu wtedy, gdy ziarno da się przełamać;
- d) przy ostatniej, końcowej fazie rozwoju rośliny należy zaobserwować i zanotować moment ogólnej zmiany barwy liści, powodowanej przez zakończenie asymilacyjnej czynności wszystkich liści, nie zaś z powodu przyczyn zewnętrznych, które mogą wywoływać nieraz żółknienie liści pojedynczych;
- e) dla roślin uprawnych — oprócz czasu zakwitania i dojrzewania — pożądanym jest zanotowanie czasu siewu, wejścia, kłoszenia, a dla ozimin początku wiosennego rozwoju i przedzimowej przerwy w wegetacji. Początek wiosennego rozwoju ozimin wypada wówczas, kiedy następuje ogólne wzmoczenie prężności u liści zeszłorocznych i pojawiają się jasno-zielone części liści. Przedzimowa przerwa wegetacji ozimin następuje w momencie osłabienia prężności u liści, które wówczas stają się wiotkie, skręcają się i zmniejszają powierzchnię blaszki liściowej. Zjawisko to występuje trwale wówczas, gdy temperatura ustali się poniżej 0° (ściślej — gdy nie podnosi się ona powyżej 1°).

4. Przy badaniu zjawisk w świecie zwierzęcym — prócz notowania pierwszych oraz masowych pojawów — pożądanym jest zanotowanie: a) dla ptaków — czasu zakładania gniazd oraz odlotu ptaków wędrownych; b) dla owadów — momentów poszczególnych przeobrażeń i pojawów form dojrzających różnych pokoleń.

II.

Spostrzeżenia, dokonywane według wspólnego planu, gromadzą materiał, który da możliwość ścisłego ustalenia fenologicznych pór roku. W kwestjonariuszu, przyjętym obecnie, zastosowany jest tymczasowo podział całorocznego okresu wegetacyjnego na 7 okresów szczegółowych, które wraz z okresem zimowym dają łącznie 8 okresów, odpowiadających w przybliżeniu fenologicznym porom roku, przyjętym dla Europy Środkowej przez Dra E. Ihnego.

Notowanie fenologicznych pojavów ze świata zwierzęcego pociąga za sobą konieczność poczynienia pewnych zmian w tym układzie, a w szczególności rozszerzenia pierwszej fenologicznej pory roku, która wówczas rozpocznie się wraz z przylotem ptaków wędrownych.

Zjawiska fenologiczne, które charakteryzują poszczególne okresy, są następujące:

1-szy okres czyli „Zaranie wiosny” rozpoczyna się wraz z wiosennym tajaniem śniegu, przylotem ptaków, żywiących się ziarnem (skowronek), a dalej ptactwa, żywiącego się larwami, poczwarkami i pędrakami oraz ptactwa wodnego i błotnego. W okresie tym rozpoczyna się rozwój roślinności, zakwitają drzewa, rozwijające pąki kwiatowe przed listnieniem i rośliny, kwitnące jednocześnie z temi drzewami. Budzą się do życia zasypiające na zimę zwierzęta ssące i owady zimujące w stadium dojrzałym (imago) oraz budzą się z odrętwienia płazy i gady.

2-gi okres „Wczesna wiosna”. W tym okresie zakwitają drzewa, rozwijające liście jednocześnie lub prawie jednocześnie z kwiatami (brzoza). Odbywa się ogólne listnienie drzew i przylot ptaków owadożernych.

3-ci okres „Pełnia wiosny” rozpoczyna się zakwitaniem drzew, na których kwiaty zjawiają się po ich ulistnieniu (bez pachnący) i kończy się przed kwitnieniem żyta.

4-ty okres „Wczesne lato” rozpoczyna się kwitnieniem żyta i kończy się przed rozpoczęciem dojrzewania jagód i owocowania krzaków jagodowych.

5-ty okres „Lato”. Jest to pora owocowania krzaków jagodowych, zbioru zbóż, dojrzewania najwcześniejszych owoców. Rozpoczyna się ten okres kwitnieniem lipy.

6-ty okres „Wczesna jesień” jest porą dojrzewania pozostałych owoców, odlotu ptaków owo-
dożernych i błotnych. Kończy się ten okres wraz z dojrzewaniem kasztanowca.

7-my okres „Jesień”. W tym okresie kończy się asymilacyjna czynność roślin, następuje
ogólna zmiana barwy liści, odlot ptaków ziarnojadów i wodnych.

8-my okres „Zima” jest okresem przerwy w wegetacji. Charakteryzującym momentem jest
trwałe zamarznięcie gruntu wskutek ustalenia średniej temperatury poniżej 0° lub też ustalenia się
pokrywy śnieżnej.

III.

Właściwa dla danej miejscowości kolejność w następstwie zjawisk fenologicznych może nie-
kiedy być zakłóconą w związku z przebiegiem czynników meteorologicznych. Np. obfitość śniegu
przy niezamarzniętym gruncie może opóźnić przylot ptaków lub opóźnić zakwitanie przylaszczki
w stosunku do czasu zakwitania leszczyny a przeciwnie głębokie przemarznięcia gruntu przy nikłej
pokrywie śnieżnej odwróci ten stosunek; dłuższy okres pewnego nieznacznego spadku temperatury
może wpłynąć hamująco na rozwój roślinności, a natomiast może nie spowodować opóźnienia przy-
lotu ptaków i t. p.

Wobec decydującego znaczenia, jakie posiadają czynniki meteorologiczne na przebieg życia
roślin i zwierząt, niezmiernie pożądanym jest przeto notowanie zjawisk meteorologicznych równo-
ległe ze spostrzeżeniami fenologicznymi. O ile niema w danej miejscowości stałego punktu obser-
wacyjnego meteorologicznego (stacji meteorologicznej któregośkolwiek rzędu) byłyby bardzo pomocne
przynajmniej notatki o ogólnym przebiegu stanu pogody według fenologicznych pór roku ze
szczególnym uwzględnieniem wahań temperatury, tak wpływających na rozwój roślinności, oraz
sporadyczne pomiary głębokości zamarznięcia gruntu, grubości pokrywy śnieżnej i lodowej w cza-
sie zimy.

W tym celu ułożony został przytoczony poniżej wzór notatek meteorologiczno-rolniczych, jako
dodatek do kwestjonariusza fenologicznego. Byłoby bardzo pożyteczne zapisywanie w tych notatkach
obserwacji, poczynionych nad występowaniem szkodników roślinnych i zwierzęcych ze wskazaniem
gatunku uszkodzonych roślin i rozmiarów wyrządzonych szkód, a także spostrzeżeń nad przebiegiem
rozwoju roślin uprawnych z uwzględnieniem czynników natury gospodarczej, które wpływają na ich
rozwój w czasie wegetacji. Notatki takie stanowiłyby dla rolnika cenne uzupełnienie spostrzeżeń
enologicznych i mogłyby dostarczyć wartościowych wskazówek praktycznych.

IV.

Wypełnione kwestjonariusze fenologiczne i notatki meteorologiczno-rolnicze zechcą PP. Ob-
serwatorowie nadsyłać najdalej z końcem lutego każdego roku pod adresem Państwowego Instytutu
Meteorologicznego—Warszawa, Nowy Świat 72, Pałac Staszica w załączonych kopertach, przystoso-
wanych do bezpłatnej korespondencji.

V.

O ile by kto z PP. Obserwatorów nie był w możności wypełnienia wszystkich punktów kwe-
stjonariusza lub notatek w całej rozciągłości, to i w takim wypadku uprasza się o ich nadsyłanie,
gdyż i częściowe wypełnienie kwestjonariusza posiada wartość, byleby obserwacja była dokonana
dokładnie i zanotowana ściśle. W takim wypadku pożyteczne jest uwzględnienie przy spostrzeżeniach
zjawisk najpowszechniejszych w danej okolicy.

B.

KWESTJONARIUSZ DLA SPOSTRZEŻEŃ FENOLOGICZNYCH.

Miejscowość Województwo

Powiat Poczta

Wyniesienie nad poziom morza w met. Obserwator

Rok 192.....

Wyszczególnienie gatunków		Data wystąpienia zjawiska			U w a g i
		Początek	Ogólne masowe	Koniec	
Okres I „Zaranie wiosny”					
P t a k i — przylot	SKOWRONEK Alauda arvensis				
	SZPAK Sturnus vulgaris				
	PLISZKA Motacilla alba				
	BOCIAN Ciconia alba				
	DROZD ŚPIEWAJĄCY Turdus musicus				
	ŻÓRAW Grus cinerea				
	CZAJKA Vanellus cristatus				
	WÓJCIK Phylloscopus rufus				
	ŚWIERGOTEK Anthus arboreus				
O w a d y — pojaw doskonałych owadów	KRÓWKA, ŻUK GNOJOWY Geotrupes stercorarius				
	RUSAŁKA POKRZYWNIK Vonessa urticae				
	CYTRYNEK Gonepteryx rhamni				
	PSZCZOŁY Apis mellifica				
	TRZMIEL Bombus terrestris				

Wyszczególnienie gatunków		Data wystąpienia zjawiska			U w a g i
		Początek	Ogólne masowe	Koniec	
Ssaki i ptaki	NIETOPERZ ¹⁾ Vespertilio murinus				
	ŻABA WCZESNA ²⁾ Rana fusca				
Szkodniki zwierzęce i roślinne	PLEŚŃ ŚNIEGOWA Fusarium nivale (na oziminach)				
	RDZA NA OZIMINACH Puccinia				
	STRZYGONIA CHOINOWKA Panolis griscovariegota				
	KWIECIAK JABŁKOWIEC Anthonomus pomorum				
Rośliny — zakwitanie	LESZCZYNA Corylus avellana				
	PRZELASZCZKA Hepatica nobilis				
	PRZEBIŚNIEG Galanthus nivalis				
	ZYTO (początek wiosennego rozwoju)				
	ZAWILEC BIAŁY Anemone nemorosa				
	OLSZA CZARNA Alnus glutinosa				
	IWA Salix Caprea				
	KACZENIEC Caltha palustris				
	KOKORYCZ Corydalis cava				
	PSZONKA ZIARNOPLON Ficaria ranunculoides				
	PODBIAŁ Tussilago Farfara				
Okres II „Wczesna wiosna”					
Rośliny—	BRZOZA Betula alba				
	BRATKI Viola tricolor				
	MNISZEK Taraxacum officinale				

¹⁾ Obudzenie się ze snu zimowego.

²⁾ Składanie skrzeku.

Wyszczególnienie gatunków		Data wystąpienia zjawiska			U w a g i
		Początek	Ogólne masowe	Koniec	
R o ś l i n y — zakwitanie	KLON <i>Acer platanoides</i>				
	PORZECZKI <i>Ribes rubrum</i>				
	CZEREMCHA <i>Prunus Padus</i>				
	POZIOMKA <i>Fragaria vesca</i>				
	GRUSZA ¹⁾ <i>Pirus Communis</i>				
	JABŁOŃ ¹⁾ <i>Pirus Malus</i>				
	KONWALJA <i>Convallaria majalis</i>				
P t a k i — przylot	KUKUŁKA <i>Cuculus canorus</i>				
	JASKÓŁKA DYMÓWKA <i>Hirundo rustica</i>				
	JASKÓŁKA OKNÓWKA <i>Hirundo urbica</i>				
	PRZEPIÓRKA <i>Coturnix communis</i>				
	WILGA <i>Oriolus galbula</i>				
	CHRÓŚCIEL <i>Crex pratensis</i>				
S z k o d n i k i zwierzęce i roślinne	CZARNY GRZYBEK OWO- COWY <i>Fusicladium</i> (na gru- szach i jabłoniach)				
	PRZĄDKA PIERŚCIENIO- WATA (gąsienica) <i>Malacosoma neustria</i>				
	STRĄKOWIEC GROCHOWY ²⁾ <i>Bruchus (Laria) pisorum</i>				
	CHRABĄSZCZ MAJOWY ²⁾ <i>Melolontha vulgaris</i>				
	OPRZĘDEK PRAŻKOWANY ²⁾ <i>Sitona lineata</i>				
	BIELINEK KAPUSTNIAK ³⁾ <i>Pieris brassiceae</i>				

¹⁾ Obserwować drzewa dzikie lub podać odmianę.

²⁾ Pojaw chrząszczy.

³⁾ Pojaw młodych motyli.

Wyszczególnienie gatunków		Data wystąpienia zjawiska			U w a g i
		Początek	Ogólne masowe	Koniec	
Okres III „Pełnia wiosny”					
R o ś l i n y — zakwitanie	BEZ PACHNĄCY Syringa vulgaris				
	KASZTANOWIEC Aesculus Hippocastanum				
	ŻYTO (kłoszenie)				
	JARZĘBINA Sorbus aucuparia				
	BRUSZNICA, BORÓWKA Vaccinium, Vitis idaea				
	BERBERIS Berberis vulgaris				
	BŁAWATEK Centaurea cyanus				
	KALINA Viburnum opulus				
	MALINA Rubus idaeus				
S z k o d n i k i zwierzęce i roślinne	TORBIELE NA ŚLIWACH Exoascus Pruni				
	RDZA (na berberysie) Puccinia graminis (Aecidia)				
	OGRODNICA (gryczanka) ¹⁾ Phyllopertha horticola				
	KWIECIAK JABŁKOWIEC ²⁾ Anthonomus pomorum				
	Usychanie gałązek i kwiatów u wiśni, czereśni (Monilia)				
Okres IV „Wczesne lato”					
R o ś l i n y — zakwitanie	ŻYTO Secale cereale				
	ZŁOCIEŃ WŁAŚCIWY Chrysanthemum leucanthemum				
	BEZ APTEKARSKI Sambucus nigra				
	AKACJA BIAŁA Robina pseudoacacia				

¹⁾ Pojaw chrząszczy.

²⁾ Pojaw młodych chrząszczy.

Wyszczególnienie gatunków		Data wystąpienia zjawiska			U w a g i
		Początek	Ogólne masowe	Koniec	
R o ś l i n y — zakwitanie	ŚWIDWA Cornus sanguinea				
	ŚWIĘTOJAŃSKIE ZIELE Hypericum perforatum				
	TYMOTKA Phleum pratense				
	POZIOMKA (dojrzewanie jagód)				
S z k o d n i k i z w i e r z ę c e i r o ś l i n n e	AMERYKAŃSKA ROSA MĄCZNA (na agrestcie)				
	RDZA KRESKOWA (na zbożu) Puccinia graminis				
	BŁYSZCZKA GAMMA Plusia gamma (I pokolenie motyli)				
	ZNAMIONÓWKA TAR- NIÓWKA Orgyia antiqua (I pokolenie motyli)				
	GŁOWNIA (w zbożu) Ustilago				
	ŚNIEĆ (w pszenicy) Tilletia				
Okres V „Lato”					
R o ś l i n y	LIPA ¹⁾ Tilia parvifolia				
	ŁOPIAN PAJĘCZASTY ¹⁾ Arctium tomentosum				
	BYLICA POSPOLITA ¹⁾ Artemisia vulgaris				
	WRZOS ¹⁾ Calluna vulgaris				
	PORZECZKI CZERWONE (dojrzewanie jagód)				
	MALINY (dojrzewanie jagód)				
	BEZ APTEKARSKI (dojrzewanie jagód)				
	JARZĘBINA (dojrzewanie jagód)				
	GRUSZKA MAŁGORZATKA (dojrzewanie owoców)				

¹⁾ Zakwitanie.

Wyszczególnienie gatunków		Data wystąpienia zjawiska			U w a g i
		Początek	Ogólne masowe	Koniec	
Szkodniki zwierzęce i roślinne	RDZA KORONOWA (owies) Puccinia coronifera				
	ZARAŻA ZIEMNIACZANA Phytophthora infestans				
	BIELINEK KAPUSTNIK (II pokolenie motyli) Pieris brassicae				
	BRUDNICA NIEPARKA Lymantria dispar				
	BŁYSZCZKA GAMMA (II pokolenie motyli) Plusia gamma				
Okres VI „Wczesna jesień”					
Rośliny dojrzewanie owoców	BRUSZNICA, BORÓWKA Vaccinium Vitis idaea				
	BERBERIS Berberis vulgaris				
	ŚWIDWA Cornus sanguinea				
	KASZTANOWIEC Aesculus Hippocastanum				
Ptaki — odlot	JERZYK Cypselus apus				
	CZAJKA Vanellus cristatus				
	ŻÓRAW Grus cinereus				
	JASKÓŁKA OKNÓWKA Hirundo urbica				
	JASKÓŁKA DYMÓWKA Hirundo rustica				
	BOCIAN Ciconia alba				
	PLEŚŃ OWOCOWA (jabłka i gruszki) Monilia fructigens				
	ZNAMIONÓWKA TARNÓWKA (II pokolenie motyli) Orgyia antiqua				
Okres VII „Jesień”					
Rośliny zmięka barwy liści	BRZOZA Betula alba				
	KLON Acer platanoides				

Wyszczególnienie gatunków		Data wystąpienia zjawiska			U w a g i
		Początek	Ogólne masowe	Koniec	
Rośliny zmiana barwy liści	KASZTANOWIEC Aesculus Hippocastanum				
	OSINA Populus tremula				
Ptaki odlot	SKOWRONEK Alauda arvensis				
	GEŚ GEĞAWA Anser cireneus				
Ssaki	KRET (Sypanie ostatnich kopców) ¹⁾				
Szkodniki zwierzęce i roślinne	RDZA NA OZIMINACH Puccinia				
	PRZEDZIMEK OWOCOWY ¹⁾ Cheimatobia brumata				
	OGOŁOTNIAK ¹⁾ Hibernia defoliaria				

Okres VIII „Zima”

Dokonywać pomiarów grubości pokrywy śnieżnej i lodowej oraz głębokości zamarzania gruntu (patrz notat. meteorol.)

IX. Notatki dodatkowe

¹⁾ Pojaw motyli.

C.

NOTATKI METEOROLOGICZNO-ROLNICZE.

(Dodatek do kwestionariusza dla spostrzeżeń fenologicznych).

Miejscowość Województwo
Powiat Poczta Obserwator
Przeważający typ gleby
Przeważający typ podglebia i podłoża

R o k 192....

Okres I szy „Zarania wiosny”.

Zmiany w stanie pokrywy śnieżnej w czasie wiosennego tajania śniegu i rozmarzania gruntu:

Początek wiosennego tajania śniegu.....

Data ustąpienia połowy pokrywy śnieżnej z pól.....

„ „ całkowitej pokrywy śnieżnej z pól.....

„ „ całkowitej pokrywy śnieżnej z lasów, rowów i miejsc zacienionych.....

Głębokość zmarznięcia gruntu w początku topnienia śniegu.....

„ „ „ po ustąpieniu śniegu z pól.....

Data całkowitego rozmarznięcia gruntu.....

„ ostatniego śniegu.....

„ pierwszego ciepłego deszczu wiosennego.....

„ „ grzmotu.....

Dnie z przymrozkami:

daty														
najwyż. temperat.														
najniż. „														

Krótką charakterystyką przebiegu stanu pogody w okresie I-ym

Termin ustania sanny.....

Pora wyschnięcia dróg polnych.....

Termin ruszenia lodów na rzekach okolicznych.....

Termin oczyszczenia się wód rzecznych z kry.....

Rozmiary wylewów rzek z uwzględnieniem ich wpływu na łąki.....

Stan oziminy po ustąpieniu pokrywy śnieżnej (ze szczególnym uwzględnieniem uwarstwienia pokrywy śnieżnej i warstw lodowych w ciągu zimy, uszkodzeń przez pleśń śniegową, wysuszenie wskutek skorupy lodowej i zastoju wód)

Wpływ zmiennej temperatury wiosennej na oziminy (uszkodzenia wskutek rozmarzania i zmarzania gleby) oraz zimnych wiatrów

Wpływ zimy na drzewa i krzewy owocowe

Pora rozpoczęcia pierwszych robót w polu

U w a g a: Termin rozpoczęcia siewu i wejścia roślin uprawnych należy zanotować w tablicach, podanych poniżej przy okresach II im i V ym.

Pora wypędu bydła na pastwisko lub rozpoczęcia użytkowania zielonej paszy

Okres II-gi „Wczesna wiosna”.

U w a g a: Termin średniego siewu i wzejścia roślin uprawnych należy zanotować w tablicy, podanej poniżej przy okresie V ym, zaś inne terminy w tablicy następującej:

[illegible]

Stopień uszkodzeń wyrządzonych przez szkodniki i choroby:

Dnie z przymrozkami:

[illegible]

Krótką charakterystyką przebiegu pogody z uwzględnieniem jej wpływu na rozwój roślin i wykonywanie robót:

Okres III-ci „Pełnia wiosny”.

Czas siewu i wzejścia roślin uprawnych i kłoszenia ozimin odnotować w tablicy w okr. V inne terminy siewu w tabl. okresu II.

Stopień uszkodzeń wyrządzonych przez szkodniki i choroby:

Dnie z przymrozkami:

Krótką charakterystyką przebiegu pogody z uwzględnieniem jej wpływu na rozwój roślin i wykonywanie robót:

Okres IV-ty „Początek lata”.

Rozpoczęcie zbioru koniczyn

„ sianokosów

Stopień uszkodzeń wyrządzonych przez szkodniki i choroby:

Krótką charakterystyką przebiegu pogody z uwzględnieniem jej wpływu na rozwój roślin uprawnych i wykonywanie robót.

Okres V-ty „Lato”.

Zestawienie faz rozwoju normalnych obsiewów:

Rodzaj rośliny z wymienieniem odmiany	Siew	Wzej- ście	Kło- szenie	Kwit- nienie	Dojrze- wanie	Ilość dni w okresie we- getacyjnym	Zbiór	Wysokość plonu w stopniach 5—b. dobry 1—zły
Zyto ozime								
Pszenica ozima								
Owies								
Jęczmień								
Groch								
Łubin								
Ziemniaki								
Buraki								

Dojrzewanie owoców:

Termin rozpoczęcia podorywki ściernisk

Stan wody w rzekach

• Stopień uszkodzeń wyrządzonych przez szkodniki i choroby:

Krótką charakterystyką przebiegu pogody z uwzględnieniem jej wpływu na rozwój roślin uprawnych i wykonywanie robót:

Okres VI „Wczesna jesień”.

Dojrzewanie i zbiór roślin uprawnych odnotować w tablicy V.

Termin drugich pokosów

Dojrzewanie owoców:

Początek siewu żyta pszenicy

Wzejście żyta pszenicy

Stopień uszkodzeń wyrządzonych przez szkodniki i choroby:

Pierwsze przymrozki

Krótki opis przebiegu pogody:

Okres VII „Jesień”.

Zbiór roślin uprawnych odnotować w tablicy okresu V-go.

Ukończenie siewu ozimin

Data wykonania ostatniej przedzimowej orki

Przejście na zimowy karm bydła

Dnie z przymrozkami i ich wpływ na stan ozimin

Krótki opis przebiegu pogody z uwzględnieniem jej wpływu na rozwój roślin uprawnych i wykonywanie robót:

Okres VIII „Zima”.

Czas trwałego zamarznięcia gruntu

Termin ustalenia się pokrywy śnieżnej

Głębokość zamarznięcia gruntu po ustaleniu się pokrywy śnieżnej i po okresach silniejszych mrozów:

Data										
Głębokość w cm.										

Pomiary i charakter pokrywy śnieżnej w porach większych zmian:

Data							
Głębokość w cm.							

Krótką charakterystyką przebiegu pogody z uwzględnieniem wpływu zimy na stan roślin uprawnych, drzew owocowych:

Krótką ogólną charakterystyką roku pod względem gospodarczym:

BIULETYN METEOROLOGICZNY. — BULLETIN MÉTÉOROLOGIQUE.

O przebiegu pogody w m. grudniu 1923 r. Résumé climatologique du mois de Decembre 1923.

Grudzień 1923 r. rozpoczął się pogodą dość ciepłą o lekkich zaledwie przymrozkach i niebie dość chmurnem i mglistem. Układy ciśnień nad Europą były nader ruchliwe i z dnia na dzień wykazywały duże przesunięcia; przeważały układy niżowe, leżące nad zachodnią częścią Europy, a powodujące w Polsce wiatry z wycinka południowego. Od czasu do czasu układ wyżowy Azorski łączył się z wyżem Syberyjskim, przerzucając przez Polskę most wysokiego ciśnienia; nie sprawdzało to jednak spadku temperatury, która leżała znacznie powyżej normalnej. Opady w początku miesiąca były niewielkie i przeważnie w postaci deszczu.

Dopiero ku końcowi drugiej dziesięciodniówki, a po przejściu głębszego niżu, który przyniósł opady śnieżne, nastąpił większy wzrost ciśnienia z północo-zachodu silne wiatry północne i częściowe wypogodzenie nieba. Okoliczności te spowodowały szybki i silny spadek temperatury, który nie ustał, lecz wzmógł się pomimo umiejscowienia się nad Polską i na południe od niej płytkich niżów, które powodowały nieustanny dopływ zimnych mas powietrznych z północy oraz obfite opady śnieżne. W pierwszych dniach trzeciej dziesięciodniówki grudnia, szata śnieżna okryła już całą Polskę, a temperatury niskie trwały niezmiennie, osiągając miejscami -15°C ., ku końcowi miesiąca spadając jeszcze niżej. Pogoda ostatniej dziesięciodniówki grudnia była niemal jednostajnie mroźna i śnieżna, a zamiecie śnieżne ustępowały tylko na krótki czas lekkim wypogodzeniom, którym potęgowały mróz. Temperatury najniższe notowano w ostatnich dniach grudnia.

Szata śnieżna osiągnęła w tym czasie znaczną grubość, osiągając w puszczy Białowieskiej oraz na południo-zachodzie Polski 25 cm.

Opady w postaci śniegu były obfite w drugiej połowie, a zwłaszcza w końcu miesiąca. Jednakże w sumach miesięcznych okazały się miejscami nieco niższe od normalnych. Dotyczy to dorzecza Wisły dolnej (niedobór około 15%), Sanu, Wieprza i Bugu (niedobór od 12% do 35%). Na północy i północo-zachodzie Polski opady były normalne (wybrzeże Bałtyku i dorzecze Warty środkowej), w pozostałych okolicach kraju wyższe od normalnych. Nadmiar opadu wynosił od kilkunastu procentów (dorzecza: Wisły górnej, środkowej i Narwi) do trzydziestu kilku, (dorzecza: Bzury z Rawką, Pilicy i Dniestru), a nawet osiemdziesięciu (dorzecze Warty górnej). Wysokość opadu w mm. wahała się od kilkunastu mm. w okolicy Łidy i Brześcia Litewskiego, a także w dolinie Wisły i Sanu, do stu mm. na Górnym Śląsku.

O przebiegu pogody w m. styczniu 1924 r.

Résumé climatologique du mois de Janvier 1924.

Surowa i śnieżna zima tegoroczna, rozpoczęta około 20-go grudnia, z nadejściem stycznia była już ustalona. Sytuacja barometryczna, podobnie jak w grudniu, na początku stycznia składała się zasadniczo z płytkiego niżu barometrycznego, leżącego nad Polską, lub na południe od niej, oraz z silnego wyżu, leżącego na Rosją Środkową, Finlandją i Skandynawją; taki właśnie układ sprzyjał bardzo napływowi silnie oziębionego powietrza z północy i północo-wschodu oraz obfitym opadom, powstającym wskutek kondensacji w bardziej nasyconem powietrzu obszaru niżowego. Obfitym a suchym opadom towarzyszyły zamiecie śnieżne, a temperatura po przejściu opadu obniżała się jeszcze bardziej. W dniu 7-ym stycznia w znacznej części kraju temperatura spadła poniżej — 20°, choć już i w ciągu dni poprzednich notowano miejscami aż tak silne mrozy.

Następne dni przyniosły lekkie ocieplenie pod wpływem bardziej wgłębiającego się w konty-net niżu islandzkiego, jednakże do większej odwilży nie doszło (tylko na zachodzie Polski temperatura przekroczyła punkt 0° w dniu 12-ym i notowano deszcz). Wkrótce temperatura poczęła znowu spadać i dnia 15-go stycznia w całej Polsce spadła znowu poniżej—15° przy niebie dość pogodnem. Mrozy kilkunastostopniowe trwały przez dni kilka, jednakże już bez większych opadów śnieżnych. Zasadnicza zmiana pogody nadeszła wraz z zachodnim niżem barometrycznym w d. 20-ym stycznia: nastąpiły wiatry zachodnie, odwilż i deszcz lub mokry śnieg. Jednakże już w dniu 22-im wyż barometryczny z zachodu przerzucił się znowu nad Skandynawję, spowodował wiatry północne, a wraz z nimi lekki mróz, który wzmógł się szybko przy jasnym niebie i przeszedł około dnia 24-go w silne mrozy, dorównujące niemal mrozom z pierwszego okresu stycznia. Trwały one znowu z jasną pogodą przez dni kilka. Szereg drobnych niżów barometrycznych, jaki powstał w d. 28-ym położył im kres, przyniósł ocieplenie do odwilży włącznie, a następnie ponowne opady śnieżne przy lekkim już tylko mrozie. Ten stan pogody charakteryzował ostatnie dni stycznia.

Naogół zatem cały styczeń był miesiącem mroźnym, niemal bez wyjątku: okresy nader silnych mrozów były dość długie i wypadły około 7-go i 24-go stycznia, a okresy słabej i krótkotrwałej odwilży notowano około dnia 12-go, około 20-go i 28-go. Średnia temperatura stycznia tegorocznego była niższa od normalnej przeciętnie około 3°—4°.

Wraz z mrozem nader charakterystyczną cechą stycznia tegorocznego były bardzo obfite opady śnieżne, zwłaszcza w pierwszej dziesięciodniówce miesiąca; miały one postać sypanego śniegu, który unoszony przez słabe nawet wiatry, tworzył zasy i nasypy śnieżne na ziemi, a lawiny i nawisy na dachach i terenach górzystych. Pokrywa śnieżna na równinie dosięgła 50 cm. grubości w zachodniej części kraju (okolice Łodzi) już około dnia 6-go stycznia. W górach była wówczas znacznie cieńsza, a najcieńsza na południo-wschodzie Polski (około 10 cm.). Następnie pod wpływem słońca i wiatru nieco zmalała utrzymując się w postaci wysp większej grubości na wyżynie Łódzkiej i w okolicy Białowieży (30 cm.). Około połowy miesiąca układ jej był nader osobliwy, gdyż w górach pod wpływem wiatrów halnych znikła zupełnie, a natomiast wzrosła na północy kraju. Wkrótce jednak w Tatrach spadły nowe śniegi i przywróciły stan normalny, to jest wzrost grubości pokrywy ku góróm. Ostatnie dni stycznia miały najgrubszą pokrywę śnieżną na południu kraju (60 cm. w Tatrach), malała ona ku północy i wschodowi kraju (do 5 cm.).

Opady były najobfitsze w ciągu pierwszej dziesięciodniówki: odznaczały się wielką suchością padającego śniegu, wskutek czego ilość śniegu i objętość pokrywy śnieżnej były nieproporcjonalnie duże w stosunku do zawartej w nim wody i rozłożone b. nierównomiernie. Natomiast średnie ilości spadłej wody były niemal zupełnie normalne dla całego kraju. Nieliczne wyjątki z małym niedoborem stanowiły dorzecza: Wisły dolnej, środkowej, Narwi i Niemna. Na nieznacznych przestrzeniach występował również i nadmiar opadów—wynoszący kilkadziesiąt procent. Wymienić tu należy okolice Łodzi, Garwolina i Tomaszowa Lubelskiego. W cyfrach średnia ilość spadłej wody wynosiła w styczniu od 10 mm. do 100 mm.

Temperatury średnie i skrajne w m. grudniu 1924 r. w Polsce. Températures moyennes et extrêmes en Pologne au mois de Decembre 1924.

Stacje	Temp. średn.	Max. (dn.)	Min. (dn.)	Stacje	Temp. średn.	Max. (dn.)	Min. (dn.)
Gdynia *).	-1.8	5.6 (18)	-12.0 (26)	Żywiec	-2.2	12.7 (9)	-29.1 (28)
Nowy Port	-1.5	6.2 (18)	-13.6 (24)	Rychwałd *)	-2.5	13.6 (9)	-31.0 (28)
Dźwierzno	-2.5	6.0 (18)	-16.0 (28)	Wadowice *)	-1.9	7.6 (3)	-21.2 (28)
Chojnice	-3.4	6.0 (18)	-18.0 (24)	Kraków	-1.6	10.4 (3)	-19.1 (28)
Bydgoszcz	-2.2	7.3 (18)	-19.4 (28)	Mydlniki	-2.3	11.4 (3)	-23.6 (28)
Trzebiez	-3.0	6.5 (18)	-16.5 (28)	Wieliczka *)	-1.8	6.2 (18)	-18.1 (28)
Toruń	-1.8	6.9 (18)	-11.1 (23)	Bohnia	-1.3	13.5 (3)	-15.2 (28)
Ostrowite	-2.5	6.0 (18)	-17.5 (27)	Poronin *)	-4.7	10.4 (3)	-26.4 (28)
Słojka	-3.4	7.8 (9 i 10)	-24.6 (24)	Zakopane	-4.6	11.5 (9)	-24.5 (23 i 28)
Bakałarzewo	-3.8	5.9 (10)	-19.8 (31)	Zazadnia *)	-5.3	7.4 (10)	-22.2 (23 i 27)
Płociczno	-3.6	7.4 (10)	-17.0 (25)	Maniowy *)	-3.5	12.9 (3)	-28.5 (28)
Wilno	-4.0	4.7 (10)	-17.7 (31)	Sromowce Niżne *)	-2.3	11.6 (3)	-24.0 (28)
Bieniakonie	-4.5	4.1 (11)	-21.9 (31)	Krynica *)	-3.2	7.4 (3)	-24.6 (28)
Rohotna	-3.8	5.8 (9)	-20.4 (29)	Tylcz *)	-5.3	14.0 (9)	-30.0 (28)
Koszelewo	-4.5	6.0 (9)	-21.5 (31)	Banica *)	-2.9	10.4 (3)	-20.6 (24)
Białowieża	-3.0	8.4 (9 i 10)	-21.4 (25)	Tarnów	-1.1	15.5 (6)	-20.6 (28)
Przegaliny	-2.1	6.6 (6)	-18.5 (28)	Hebdom	-1.7	15.0 (3)	-18.0 (28)
Kierz	-2.1	6.4 (4)	-20.8 (27)	Sielec	-2.0	9.6 (3)	-20.8 (28)
Sobieszyn	-2.2	8.0 (4)	-20.0 (27)	Kielce	-2.7	7.5 (3)	-17.3 (27)
Puławy	-1.3	6.4 (9)	-21.0 (27)	Baranów *)	-1.3	6.7 (10)	-15.3 (28)
Radom	-1.6	6.1 (4)	-20.9 (27)	Mielec *)	-2.1	3.2 (15)	-10.6 (29)
Otwock	-2.0	6.1 (19)	-15.4 (24)	Głogów *)	-1.8	6.0 (6)	-15.6 (27)
Wądołki Borowe	-2.8	5.5 (9 i 10)	-18.6 (24)	Sędziszów *)	-1.1	8.1 (5)	- 8.8 (24)
Warszawa St Pomp.	-1.6	6.3 (10 i 18)	-18.6 (27)	Brzyszczy *)	-1.3	7.5 (6)	-22.0 (28)
Mory	-2.1	6.3 (10)	-18.5 (28)	Bukowsko *)	-1.6	13.9 (8)	-17.3 (23)
Joniec *)	-2.7	6.2 (10)	-17.6 (27)	Balogród *)	-1.7	13.8 (9)	-18.2 (24)
Opatowiec	-2.8	5.8 (18)	-17.5 (28)	Sianki *)	-4.4	12.4 (9)	-21.2 (24)
Łowicz	-1.6	6.7 (18)	-15.1 (27)	Sanok *)	-1.3	11.1 (9)	-12.4 (28)
Golebiew	-2.4	6.3 (18)	-17.4 (27)	Medyka *)	-1.4	11.2 (3)	-14.7 (27)
Skierniewice	-1.9	6.7 (18)	-15.5 (28)	Dolne *)	-1.1	8.4 (6)	-12.5 (27)
Końskie	-2.1	7.9 (9)	-21.2 (27)	Niżatyce	-1.0**)	7.2 (4 i 6)	-15.7 (28)
Ruda Maleniecka	-2.1	7.5 (3)	-23.0 (27)	Milków *)	-1.4	6.7 (7 i 8)	-15.0 (27)
Piotrków *)	-2.4	5.8 (18)	-17.4 (28)	Tomaszów Lubelski	-2.5	10.2 (4)	-20.0 (28)
Łódź	-2.4	5.7 (18)	-16.2 (28)	Wojślawice *)	-1.8	8.2 (8 i 9)	-16.8 (28)
Brześć Kujawski	-2.4	6.5 (18)	-16.8 (27)	Sarny *)	-2.0	7.8 (7)	-15.4 (27)
Ciechocinek	-1.9	7.9 (18)	-19.2 (27)	Wola Dobrostańska *)	-2.1	9.6 (8)	-20.6 (24)
Dobre	-2.5	6.4 (18)	-18.4 (27)	Dubiany (Pole Do- świadczalne).	-2.1	9.6 (3)	-20.7 (24)
Poznań (Uniwersytet)	-2.5	7.0 (18)	-17.3 (27)	Lwów (Politechnika).	-1.9	9.0 (3)	-17.2 (28)
Zbiersk	-2.0	6.0 (18)	-18.5 (27)	Lwów (Zielona) *)	-2.2	8.7 (8)	-16.6 (24)
Kalisz	-2.2	7.2 (18)	-17.1 (28)	Orchowice *)	-2.0	7.0 (7)	-16.4 (24)
Sokolniki	-2.7	5.6 (18)	-17.0 (28)	Doużyniec *)	-4.6	4.2 (7)	-23.8 (31)
Częstochowa	-2.5	6.2 (18)	-17.3 (28)	Kołomyja *)	-2.7	8.5 (3)	-27.0 (24)
Sosnowiec	-1.0	8.0 (3 i 10)	-15.0 (28)	Korzelice *)	-1.4	9.0 (9)	-20.6 (24)
Olkusz	-2.9	11.1 (10)	-24.8 (28)	Kiwerce *)	-2.8	9.4 (9)	-18.2 (27)
Chrzanów *)	-2.8	8.1 (3)	-17.0 (28)	Białokrynica	-2.5	10.4 (9)	-19.2 (27)
Hermanice	-1.4	12.9 (9)	-22.5 (28)	Jazłowiec *)	-1.8	13.4 (18)	-22.4 (31)
Istebna *)	-3.3	9.2 (10)	-18.5 (28)				

Temperatury średnie i skrajne w m. styczniu 1924 r. w Polsce. Températures moyennes et extrêmes en Pologne au mois de Janvier 1924.

Stacje	Temp. średn.	Max. (dn.)	Min. (dn.)	Stacje	Temp. średn.	Max. (dn.)	Min. (dn.)
Gdynia	-3.3**)	4.4 (20)	-16.2 (9)	Białystok	- 8.7	2.8 (20)	-20.2 (3 i 27)
Nowy Port	-4.3	4.2 (20)	-15.2 (8)	Słojka	- 8.0	5.6 (20)	-22.0 (3, 25, 26 i 27)
Kościierzyna *)	-5.6	2.0 (19 i 20)	-15.0 (8)	Bakałarzewo	- 9.4	1.8 (20)	-27.1 (5)
Bydgoszcz	-5.5	3.9 (20)	-17.7 (5)	Płociczno	- 9.4	1.8 (21)	-26.0 (5)
Toruń	-5.4	7.9 (21)	-20.3 (6 i 7)	Wilno	-10.4	1.8 (21)	-24.9 (5 i 25)
Ostrowite	-6.4	3.0 (20)	-19.5 (3)	Bieniakonie	-11.2	1.6 (20)	-26.0 (27)
Kisielnica *)	-8.4	1.4 (20)	-19.2 (1)				

*) Maximum i minimum według spostrzeżeń terminowych.

**) Średnia miesięczna obliczona z 30 dni.

S t a c j e	Temp. średn.	Max. (dn.)	Min. (dn.)	S t a c j e	Temp. średn.	Max. (dn.)	Min. (dn.)
Rohotna	— 9.6	1.7 (20)	— 24.4 (17)	Bohnia	— 5.5	7.3 (20)	— 25.9 (7)
Koszelewo	— 10.8	4.4 (21)	— 26.5 (27)	Poronin *)	— 7.7	4.2 (18)	— 26.0 (24)
Białowieża	— 8.7	2.8 (20)	— 23.4 (27)	Zakopane	— 7.2	6.8 (17)	— 24.8 (24)
Przegalina	— 7.7	3.5 (17)	— 22.0 (7)	Zazadnia *)	— 8.0	5.6 (11 i 18)	— 25.1 (24)
Lublin	— 7.4**)	5.2 (19)	— 23.8 (7)	Maniowy *)	— 7.0	5.1 (17)	— 19.2 (2)
Sobieszyn	— 7.8	2.5 (19, 20 i 21)	— 25.0 (7)	Krynica *)	— 7.7	2.2 (19)	— 22.0 (7)
Puławy	— 7.3	3.0 (19)	— 23.5 (6 i 7)	Tylicz *)	— 10.5	6.2 (18)	— 30.4 (2)
Radom	— 7.0	4.1 (20)	— 21.6 (7)	Banica *)	— 7.9	2.0 (12)	— 25.0 (7)
Otwock	— 7.4	2.7 (20)	— 17.2 (6)	Tarnów	— 4.8	6.1 (11)	— 22.0 (7)
Siennica	— 7.8	3.2 (20)	— 24.7 (6 i 7)	Hebdów	— 6.5	7.0 (19)	— 22.0 (7)
Warszawa (St. Pomp)	— 6.8	3.8 (20)	— 21.7 (7)	Baranów *)	— 7.6	1.8 (20)	— 25.0 (7)
Mory	— 7.0	3.5 (20)	— 26.6 (7)	Mielec	— 6.6	4.6 (28)	— 16.0 (20)
Joniec *)	— 7.3	2.4 (20)	— 21.2 (6)	Głogów *)	— 7.9	1.6 (21)	— 28.0 (7)
Łowicz	— 5.6	4.0 (20)	— 18.6 (24)	Sędziszów *)	— 5.6	5.1 (17)	— 17.0 (7)
Gołbiew	— 6.3	2.9 (20)	— 26.3 (7)	Brzyszczyki *)	— 4.8	7.8 (18)	— 25.0 (7)
Skierniewice	— 6.2	4.1 (20)	— 22.0 (7)	Bukowsko *)	— 5.8	6.0 (17)	— 17.1 (7)
Piotrków *)	— 6.6	2.8 (19 i 20)	— 25.4 (7)	Baligród *)	— 6.0	7.8 (17)	— 16.0 (24)
Łódź	— 6.0	4.0 (20)	— 24.2 (7)	Sianki *)	— 8.8	5.0 (17)	— 20.4 (23)
Brześć Kujawski	— 6.5	3.0 (20)	— 21.7 (7)	Sanok *)	— 6.5	6.5 (11)	— 16.1 (15 i 25)
Włocławek	— 5.5	4.5 (20)	— 21.0 (7)	Bircza *)	— 7.1	5.1 (19)	— 19.1 (17)
Ciechocinek	— 5.6	4.2 (21)	— 22.0 (6)	Dolne *)	— 7.1	3.9 (19)	— 21.2 (7)
Poznań (Ławica)	— 5.0	3.2 (21)	— 16.4 (7)	Niżałyce	— 7.4	4.3 (19)	— 20.4 (7)
Poznań (Uniwersytet)	— 4.6	4.0 (20)	— 18.5 (7)	Milków *)	— 7.4	4.0 (19)	— 20.0 (7)
Zbiersk	— 4.6	4.0 (21)	— 23.5 (7)	Wojślawice *)	— 8.3	2.8 (19)	— 19.2 (7)
Kalisz	— 5.0	3.8 (13)	— 20.1 (7)	Sarny *)	— 7.4	3.8 (19)	— 17.0 (27)
Sokolniki	— 5.7	5.4 (18)	— 25.1 (7)	Wola Dobrostańska *)	— 7.3	3.3 (19)	— 22.2 (2)
Złoty Potok	— 5.5	4.7 (9)	— 22.4 (28)	Dubłany (Pole Do- świadczalne) *)	— 7.7	3.5 (20)	— 18.0 (7)
Olkusz	— 6.9**)	8.2 (11)	— 30.1 (7)	Lwów (Politechnika)	— 7.7	3.3 (19 i 20)	— 17.6 (7)
Chrzanów *)	— 6.1	4.6 (20)	— 20.0 (24)	Lwów (Zielona) *)	— 8.0	3.8 (19)	— 17.8 (25)
Bielsko *)	— 4.0**)	7.6 (17)	— 16.7 (24)	Orchowice *)	— 7.9	3.2 (20 i 21)	— 17.1 (14)
Hermanice	— 4.5	7.9 (17)	— 21.1 (24)	Porohy *)	— 8.8	8.4 (19)	— 21.0 (16)
Istebna *)	— 5.9	4.2 (16)	— 20.3 (24)	Doużyniec *)	— 9.9	2.3 (20)	— 25.0 (23)
Żywiec	— 5.3	7.9 (19)	— 21.3 (24)	Kołomyja *)	— 9.2	0.2 (21)	— 26.4 (2)
Rychwałd *)	— 5.6	8.0 (11)	— 23.0 (24)	Korzelice *)	— 7.7	2.4 (21)	— 21.3 (2)
Wadowice *)	— 4.8	7.0 (19)	— 16.0 (24)	Maniewice	— 9.0	2.9 (20 i 21)	— 21.8 (7)
Kraków	— 5.7	4.6 (20)	— 20.3 (7)	Kiwerce *)	— 8.6	2.2 (21)	— 18.4 (6)
Mydlniki	— 5.3	11.9 (20)	— 24.6 (7)	Białokrynica	— 8.5	3.2 (21)	— 21.7 (27)
Wieliczka *)	— 6.6	3.9 (20)	— 20.0 (7)	Jazłowiec *)	— 9.4	4.4 (21)	— 24.3 (2)

Wysokości opadów i liczby dni z opadem w grudniu 1923 r.

Précipitations en mm et les nombres des jours avec précipitations au mois de Decembre 1923.

S t a c j e (pow.)	mm	Liczba dni	S t a c j e (pow.)	mm	Liczba dni	S t a c j e (pow.)	mm	Liczba dni
Dorzecze Wisły dolnej.			Dobre „Cukrownia” (niesz.)	43.4	19	Wielka Klonia (tucholski)	26.6	12
Ostrowite (rypiński)	29.6	14	Dobre (nieszawski)	36.7	17	Leśno (chojnicki)	27.0	11
Głodowo (lipnowski)	41.4	19	Janowice (nieszawski)	49.7	?	Janowo (gniewski)	36.1	18
Lipno (lipnowski)	39.9	17	Ciechocinek „	35.0	20	Wejherowo (wejherowski)	99.9	22
Strużewo „	22.4	9	Toruń IV (toruński)	47.8	21	Skórcz (starogardzki)	24.2	15
Grodkowo (płocki)	41.0	22	Toruń II „	45.7	18	Jabłonowo (brodnicki)	36.2	20
Lelice „	38.6	17	Dźwierzno (toruński)	44.1	12	Chojnice (chojnicki)	48.4	10
Opatowiec „	35.0	10	Bydgoszcz II (bydgoski)	39.1	14			
Łąck (gostyński)	40.7	20	Solec „	37.3	18	Dorzecze Bzury.		
Gołotczyzna (ciechanowski)	53.3	11	Chełmno (chełmiński)	24.0	15	Gleba (warszawski)	28.1	20
Brześć Kujawski (włocławski)	50.5	19	Trzebcz „	44.4	17	Pszczelina (błoński)	28.4	18
Olganowo „	39.5	11	Grudziądz (grudziądzki)	32.8	15	Strzelna (skierniewicki)	42.3	14
			Babki (grudziądzki)	21.7	12			

*) Maximum i minimum według spostrzeżeń terminowych.

***) Średnia miesięczna obliczona z 30 dni.

Stacje (pow.)	mm	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm	Liczba dni
Skierniewice (skierniewicki) .	32.3	12	Wierzbno (miechowski) . .	27.5	15	Czorsztyn (nowo-tarski) . .	32.3	16
Studzieniec "	37.0	17	Kielce (kielecki)	49.3	22	Zakopane "	43.3	24
Łowicz (łowicki)	33.2	16	Św. Krzyż "	68.7	24	Poronin "	36.0	18
Golebiew (kutnowski)	35.4	11	Ameljówka "	76.5	15	Zazadnia "	65.3	16
Krośniewice (kutnowski) . . .	45.4	13	Snochowice "	45.1	20	Krościenko "	50.6	18
Mieczysławów (kutnowski) . .	30.3	17	Bartków "	28.9	8	Sromowce Niżne "	23.2	14
Leśmierz (łęczycki)	45.8	16	Czarnca (włoszczowski) . .	41.0	24	Jaszczurówka "	54.5	18
Skotniki "	34.5	10	Jędrzejów (jędrzejowski) . .	27.5	19	Maniowy "	49.5	19
Trębki (gostyniński)	44.0	17	Małogoszcz "	62.9	19	Brzozów (brzozowski) . . .	36.7	4
Zgierz (łódzki)	52.9	24	Budziszowice (pińczowski) .	18.6	15	Izdebki "	36.8	12
Dorzecze Wisły środkowej (str. lewa).			Sielec "	17.1	11	Lisko (liski)	43.2	13
Warszawa (St. Pomp) (warsz.)	38.9	24	Szczeglin (stopnicki)	31.2	16	Baligród "	34.2	18
Warszawa (Filtry)	45.7	26	Kwasów "	20.0	20	Sanok (sanocki)	37.0	10
Kaskada (warszawski)	27.9	23	Solec (iłżecki) "	31.0	9	Rzepedź "	46.9	13
Ursynów "	39.2	21	Olkusz (olkuski)	54.1	25	Szczawne "	42.1	12
Mory "	30.5	18	Wysoka (będziński)	44.5	21	Bukowsko "	18.0	10
Grójec (grójecki)	25.8	11	Targoszyce (będziński) . . .	48.2	13	Przemysł (przemyski) . . .	28.4	10
Sielec "	35.6	16	Golonóg (będziński)	32.5	9	Medyka (przemyski)	28.4	7
Trzylatków "	59.9	8	Grodziec "	43.5	8	Niżankowice (przemyski) . .	88.2	19
Kośmin "	25.0	15	Sosnowiec (będziński)	63.4	21	Laszki (jarosławski)	30.8	13
Wółka Kozodawska (grójecki)	32.3	31	Łysa-Góra "	37.1	11	Niżatycze (przeworski) . . .	17.2	18
Drozd "	42.9	16	Bielsko (bielski)	83.1	16	Przeworsk "	27.0	15
Radom (radomski)	35.7	23	Dziedzice "	66.7	20	Dolne "	29.3	13
Końskie (konecki)	46.6	11	Skoczów (cieszyński)	71.2	20	Kańczuga "	26.0	17
Skarżysko "	35.1	12	Żywiec (żywiecki)	58.0	23	Orchowice (mościcki)	27.5	25
Szydłowiec "	38.2	24	Kamiesznica "	52.4	8	Baranów (tarnobrzeski) . . .	27.6	16
Ślupia Stara (opatowski) . . .	23.9	15	Rychwałd "	72.3	18	Wrzawy "	29.0	11
Milków "	33.6	6	Sucha "	47.1	15	Leżajsk (łańcucki)	15.5	8
Denków "	16.3	14	Zadziele "	44.4	17	Grodzisko "	28.8	16
Gierczyce "	21.7	15	Zwardoń "	62.7	16	Łętownia (niski)	17.5	14
Wąchock (iłżecki)	30.6	8	Porąbka (białski)	64.0	20	Cieszanów (cieszanowski) . .	42.0	11
Garbatka (kozienicki)	43.1	13	Kęty "	90.0	21	Milków "	32.5	19
Kruków (sandomierski)	20.2	15	Wadowice IV (wadowicki) . .	51.7	16	Sianki (turczański)	43.8	13
Silnica (radomskowski)	43.0	15	Wadowice II "	44.3	22	Kurniki (jaworowski)	28.0	9
Koniecpol "	37.4	22	Andrychów "	28.5	17			
Piotrków (piotrkowski)	65.0	14	Grybów (grybowski)	63.1	15	Dorzecze Narwi.		
Uścżyn "	43.3	10	Banica "	51.7	14	Joniec (płoński)	30.8	15
Mikołajów (brzeziński)	35.8	19	Szczucin (dąbrowski)	21.8	8	Konary "	53.6	14
Dorzecze Wisły środkowej (str. prawa).			Wola Wadowska (mielecki) . .	19.6	10	Serock (pułtusi)	34.9	11
Praga-Warszawa (warszawski)	44.4	21	Jaślany "	15.0	14	Krasnosielec (makowski) . . .	34.8	12
Goleźdźnów "	36.1	18	Tarnów (tarnowski)	28.8	21	Boguszyce (łomżyński)	39.7	19
Marcelin "	30.6	11	Głogów (rzeszowski)	38.5	17	Wądołki Borowe (łomżyński)	37.1	21
Szamocin "	37.7	14	Miłocin "	25.6	17	Wierzbowo "	36.6	15
Otwock "	46.1	16	Budźów (myślenicki)	29.8	13	Kolno (kolneński)	25.1	16
Siennica (mińsko-mazow.) . .	23.5	14	Osielec "	39.9	19	Romany "	31.9	15
Garwolin (garwoliński)	58.1	20	Raba Wyżna "	37.9	18	Kisielnica "	21.7	20
Sobieszyn "	13.3	18	Bieńkówka "	67.0	5	Wojciechy (wysoko-mazow.) .	28.2	15
Osmolice "	36.4	10	Chrzanów (chrzanowski) . . .	39.3	11	Krzyżewo "	27.9	12
Lublin (lubelski)	25.9	11	Krzyszowice "	38.3	14	Dobki "	35.4	23
Kierz "	61.1	19	Kraków (krakowski)	42.8	20	Ostrołęka (ostrołęcki)	41.1	16
Gulów (łukowski)	22.5	10	Mydlniki "	23.2	15	Kruszewo "	36.2	21
Kijany (lubartowski)	29.3	17	Ujazd "	48.1	20	Nieckowo (szczuczynski) . . .	46.6	14
Krasienin "	30.7	6	Wieliczka (wielicki)	27.8	16	Grajewo "	31.1	7
Czemierniki "	21.6	10	Dobczyce "	18.2	22	Białystok IV (białostocki) . .	38.2	22
Gościeradów (janowski)	37.5	18	Kamienica (limanowski) . . .	56.6	16	Białystok II "	27.0	21
Urzędów "	33.1	17	Dobra "	58.9	14	Supraśl "	35.5	19
Czysta Dębina "	21.8	17	Bochnia IV (bocheński) . . .	17.0	18	Słojka (sokółski)	23.6	15
Wojślawice (chełmski)	11.1	12	Bochnia II "	37.9	17	Sokółka "	33.4	11
Dorzecze Wisły górnej.			Trzciana "	22.1	15	Bielsk (bielski)	12.4	4
Wola (biłgorajski)	20.9	23	Grodkowice "	30.4	20	Hajnówka "	33.0	6
Teodorówka "	31.9	11	Uśzew (brzeski)	29.5	18			
Przewłoka (sandomierski) . . .	35.7	14	Zakliczyn "	13.6	16	Dorzecze Bugu.		
Hebów (miechowski)	35.4	9	Brzyszczyki (jasielski) . . .	40.5	12	Rybienko (pułtusi)	50.2	17
Jakubowice "	30.5	21	Olpiń "	21.7	19	Dąbrowa "	35.6	21
Radziemice "	26.8	23	Krasna (krośniński)	51.9	13	Czeberaki (konstantynowski)	25.2	16
Skrzeszowice (miechowski) . . .	38.2	17	Tylawa "	56.1	23	Korczew (sokołowski)	22.8	16
Stogniowice "	30.1	15	Suchodół "	29.3	20	Przegaliny (radzyński)	10.4	13
Szczepanowice "	18.2	14	Tęgoborze "	44.0	16	Mikołajówka (białski)	16.9	18
			Tylicz (nowo-sądecki)	31.9	19	Mętna (białski)	21.6	15
			Krynica "	53.0	14	Krynszczak (łukowski)	11.3	14
			Łabowa "	37.8	18	Liw (węgrowski)	34.1	16
			Wielopole Skrz. (ropczycki) . .	14.0	11	Chelm (chełmski)	27.7	14
			Sędziszów (ropczycki)	51.9	10	Tomaszów Lubelski (tomasz.)	49.0	12
			Majdan Kolb. (kolbuszowski)	35.3	17	Majdan Górny (tomaszowski)	18.5	14
			Strzyżów (strzyżowski)	54.0	7			
			Bartne (gorlicki)	69.1	15			

Stacje (pow.)	mm	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm	Liczba dni
Dolubów (bielski).	28.6	12	Stupy (szubiński).	36.7	17	Płociczno—Tartak (suwalski)	39.5	19
Królewski Most (bieski).	27.1	13	Rogożewo (rawicki).	59.1	17	Bakalarzewo " "	32.0	23
Matcze (hrubieszowski).	21.1	13	Kruchowo (mogilnicki).	25.8	18	Podżyliny " "	32.5	12
Dubica (brzesko-litewski).	17.6	14	Żydowo (witkowski).	33.0	5	Kopciowszczyzna (grodzień.)	42.9	10
Białowieża (bialowiecki).	32.7	24	Białcz (śmigieński).	28.0	6	Koniawa (lidzki).	29.5	17
Włodzimierz (włodzimierski).	23.6	13	Gostyczyna (ostrowski).	44.9	27	Bieniakonie " "	16.3	8
Lwów Pol. (lwowski).	24.1	23	Czarny Sad (koźmiński).	15.5	5	Szejbakpole " "	36.9	17
Lwów Zielona " "	31.6	19	Łubowice (gnieźnieński).	25.0	6	Bielica " "	23.4	18
Barszczowice " "	45.0	4	Gniezno " "	17.9	5	Koszelewo (nowogrodzki).	39.3	23
Dublany " "	25.0	17	Cieszyn (cieszyński).	74.5	13	Szachnowo (słonimski).	35.2	10
Przystań (żółkiewski).	34.2	12	Mieędzywieć " "	84.0	24	Rohotna " "	33.1	25
Dziółki " "	16.0	4	Istebna " "	133.8	19	Kosów Poleski (kosowski).	32.6	18
Korczyn (sokalski).	18.2	10	Hermanice " "	74.7	21	Nieśwież (nieświeski).	38.4	15
Wojślawice " "	20.4	9	Bręczkowiec (katowicki).	65.2	17	Szczekowszczyzna (wilejski).	25.7	21
Podhorce (złoczowski).	33.0	13	Woźniki (lubliniecki).	66.7	16	Kołowicze " "	32.7	21
Dorzecze Odry.			Świerkianiec (tarnogórski).	134.3	27	Kniahinin " "	27.0	13
Cienin (słupecki).	40.5	18	Rydułtowy Górne (rybnicki)	81.6	24	Oszmiana (oszmiański).	21.4	17
Jablonka " "	25.5	9	Dorzecze Prutu.			Wilno (wileński).	32.7	19
Kazimierz " "	39.5	13	Jaworów (kosowski).	15.4	6	Troki " "	34.1	17
Popielewo " "	32.8	12	Kołomyja (kołomyjski).	38.8	16	Marylin-Cerkisłki (święciań.)	42.3	20
Lisków (kaliski).	47.8	20	Dorzecze Dniestru.			Kiemielisłki " "	42.8	15
Stawiszyn " "	37.9	22	Janów (grodecki).	27.0	2	Nowino (brasławski).	28.7	18
Morawin " "	33.4	17	Wola Dobrostańska (grodecki)	30.6	17	Bałtyk.		
Godziesze Wielkie (kaliski)	64.9	19	Wołcze (turczański).	34.6	12	Nowy Port (gdański).	38.5	20
Złotniki Wielkie " "	38.8	12	Łomna " "	11.5	7	Rozewie (pucki).	20.1	5
Zbiersk " "	13.0	12	Kropiwnik (drohobycki).	52.4	12	Karwia " "	54.4	7
Sędziejowice (łaski).	63.6	17	Korzelice (przemysłański).	14.6	8	Oksywjia " "	62.9	18
Widawa " "	57.3	17	Cebrów (tarnopolski).	31.4	21	Gdynia " "	59.9	16
Niemysłów (turecki).	52.5	17	Bolechów (doliniański).	37.6	13	Dorzecze Dniepru.		
Zdrojki " "	42.3	15	Wełdżirz " "	45.3	17	Połowkowicze (nieświeski).	30.1	18
Sucha Dolna (łęczycki).	47.1	16	Suchodół " "	42.4	5	Kobryń (kobryński).	21.4	22
Brąszewice (sieradzki).	47.6	10	Porohy (bohorodczański).	44.6	3	Derewna " "	38.6	19
Sokołniki (wieluński).	42.0	24	Krasne (skałacki).	52.8	19	Poczapów (piński).	37.0	7
Dziadaki " "	66.5	24	Jazłowiec (buczacki).	88.3	17	Luninieć (łuniniecki).	40.9	18
Cisowa " "	45.6	17	Bereznica (stryjski).	40.4	17	Ozdamicze (stoliński).	19.1	7
Popów (turecki).	36.7	22	Sokołów " "	48.6	18	Wysock (stoliński).	30.9	13
Czartorja (sieradzki).	50.9	16	Doużyniec (nadworniański).	57.6	14	Sarny (sarnieński).	38.3	13
Łódź (łódzki).	58.9	21	Synowódzko Wyżne (skolski)	33.7	16	Chinocze " "	46.6	15
Strzelce Wielkie (radomsk.).	22.6	12	Marjampol (stańsławowski).	31.7	10	Dąbrowica " "	21.0	9
Stobiecko Szlach.	56.9	20	Trembowla (trembowelski).	30.2	15	Rafałówka " "	26.7	17
Częstochowa (częstochowski)	68.4	17	Założce (zborowski).	32.9	26	Kiwerce (łucki).	31.0	3
Herby " "	69.1	10	Kołodruby (rudzki).	30.5	12	Kołki " "	30.9	8
Małusy Wielkie " "	89.8	18	Zbaraż (zbaraski).	38.0	19	Równe (rówieński).	25.2	13
Kościelec " "	35.2	11	Dorzecze Niemna.			Derażne " "	31.5	13
Zawiercie (będziński).	35.5	18	Białobrzegi (augustowski).	10.5	9	Aleksandrja " "	50.5	18
Poznań (wschod.-pozański)	32.0	20	Józefatowo-Hańcza (august.)	41.1	15	Stępań " "	36.7	17
Bolechowo " "	26.5	7	Trempiny (kalwaryjski).	19.2	11	Ostróg (ostroski).	33.6	15
Gluszyna " "	19.0	3	Suwałki (suwalski).	26.7	14	Białokrynica (krzemieniecki)	38.2	9
Janikowo (inowrocławski).	41.8	16				Radziechów (radziechowski).	20.8	16
Kościan (kościański).	17.1	11						
Sękowo (szamotulski).	20.5	4						

Wysokości opadów i liczby dni z opadem w m. styczniu 1924 r.
Précipitations en mm et les nombres des jours avec précipitations
au mois de Janvier 1924.

Stacje (pow.)	mm	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm	Liczba dni
Dorzecze Wisły dolnej.			Niegłosy (plocki).	29.4	9	Janowice (nieszawski).	21.5	9
Ostrowite (rypiński).	31.2	15	Łąck (gostyński).	30.7	15	Ciechocinek (nieszawski).	23.0	11
Głodowo (lipnowski).	33.0	12	Gólotczyzna (ciechanowski).	21.3	12	Toruń IV (toruński).	16.2	12
Strużewo " "	27.0	13	Brześć Kujawski (włocławski)	35.1	16	Toruń II " "	29.4	13
Grodkowo (plocki).	31.4	12	Olganowo " "	31.5	10	Dźwierzno " "	30.6	8
Lelice " "	23.9	12	Dobre „Cukrownia” (niesz.).	24.6	14	Bydgoszcz II (bydgoski).	25.8	9
			Dobre (nieszawski).	18.9	13	Sołec " "	19.2	13

Stacje (pow.)	mm.	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm.	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm.	Liczba dni
Chelmno (chełmiński) . . .	10,3	9	Czysta-Dębina (krasnostaw.) .	13,0	15	Sędziszów (ropczycki) . . .	52,5	15
Trzebcz " . . .	24,8	10	Wojślawice (chełmski) . . .	15,2	12	Majdan Kolb. (kolbuszowski)	49,2	15
Grudziądz (grudziądzki) . . .	26,1	12				Bartne (gorlicki) . . .	101,2	19
Babki (grudziądzki) . . .	24,0	10	Dorzecze Wisły górnej.			Zorsztyń (nowotarski) . . .	41,4	14
Leśno (chojnicki) . . .	32,1	10				Zakopane " . . .	49,0	20
Janowo (gniewski) . . .	36,2	12	Przewłoka (sandomierski) . . .	22,2	14	Jaszczurówka " . . .	52,9	15
Jabłonowo (brodnicki) . . .	34,9	12	Hebdom (miechowski) . . .	12,9	3	Zazadnia " . . .	57,8	16
Dorzecze Bzury.			Jakubowice " . . .	19,3	12	Krościenko " . . .	43,0	19
Gleba (warszawski) . . .	27,0	16	Radziemice " . . .	21,9	13	Poronin " . . .	45,6	17
Pszczelin (błoński) . . .	18,8	13	Skrzeszowice " . . .	26,2	13	Maniowy (nowotarski) . . .	69,2	17
Chlewnia " . . .	29,7	10	Stogniowice " . . .	20,1	11	Izdebki (brzozowski) . . .	35,6	12
Strzelna (skierniewicki) . . .	24,6	11	Szczepanowice " . . .	15,0	11	Lisko (liski) . . .	36,4	7
Skierniewice (skierniewicki) .	26,1	10	Wierzbno " . . .	22,9	10	Baligród (liski) . . .	25,3	21
Studzieniec " . . .	36,9	8	Św. Krzyż (kielecki) . . .	40,2	20	Sanok (sanocki) . . .	48,7	11
Łowicz (łowicki) . . .	36,7	10	Ameljówka " . . .	55,0	8	Rzepedź " . . .	47,2	18
Golebiew (kutnowski) . . .	29,7	10	Snochowice " . . .	40,1	14	Szczawne " . . .	39,9	18
Krośniewice (kutnowski) . . .	28,8	12	Czarnca (włoszczowski) . . .	28,7	16	Bukowsko " . . .	27,8	11
Mieczysławów " . . .	24,8	7	Jędrzejów (jędrzejowski) . . .	12,3	12	Przemyśl (przemyski) . . .	29,8	12
Łaniaża " . . .	29,5	17	Małogoszcz (jędrzejowski) . . .	83,4	13	Niżankowice " . . .	47,8	11
Strzelce " . . .	12,3	7	Budziszowice (pińczowski) . . .	39,9	8	Łaszki (jarosławski) . . .	33,6	14
Leśmierz (łęczycki) . . .	17,6	9	Szczeglin (stopnicki) . . .	16,6	11	Radymno " . . .	32,6	11
Skotniki " . . .	15,8	8	Kwasów " . . .	16,6	15	Chłopice " . . .	32,4	7
Trębki (gostyński) . . .	25,3	11	Ilża (iłżecki) . . .	24,6	8	Bircza (dobromilski) . . .	27,6	8
Zgierz (łódzki) . . .	34,9	16	Solec " . . .	17,0	4	Przeworsk (przeworski) . . .	34,9	15
			Olkusz (olkuski) . . .	46,8	20	Dolne " . . .	34,7	7
Dorzecze Pilicy i Wisły			Targoszyce (będziński) . . .	18,3	13	Niżatycze " . . .	14,3	13
środkowej (str. lewa).			Golonóg (będziński) . . .	15,8	8	Kańczuga " . . .	19,3	9
Warszawa St. Pomp (warsz.)	28,1	14	Sosnowiec IV " . . .	42,4	16	Biszczka (biłgorajski) . . .	47,4	9
Warszawa Filtry " . . .	33,4	17	Łysa góra " . . .	22,1	9	Wola " . . .	33,6	12
Kaskada (warszawski) " . . .	11,3	13	Dziedzice (bielski) . . .	35,1	10	Teodorówka " . . .	29,7	11
Ursynów " . . .	29,4	14	Skoczów (cieczyński) . . .	51,1	14	Orchowice (mościcki) . . .	22,8	12
Mory " . . .	13,5	11	Żywiec (żywiecki) . . .	44,4	16	Baranów (tarnobrzegi) . . .	34,1	8
Grójec (grójecki) . . .	17,9	10	Rychwałd " . . .	48,3	13	Wrzawy " . . .	18,4	7
Sielec " . . .	34,7	10	Sucha " . . .	74,3	13	Grodzisko (łańcucki) . . .	32,2	15
Trzylatków " . . .	42,8	6	Zadziele " . . .	33,0	11	Łętownia (niski) . . .	17,6	8
Kośmin " . . .	16,3	11	Porąbka (białski) . . .	48,1	14	Cieszanów (lubaczowski) . . .	18,0	5
Wólka Kozodawska (grój.)	24,9	17	Kęty " . . .	48,9	15	Milków " . . .	35,9	17
Drozd (grójecki) . . .	33,8	7	Wadowice IV (wadowicki) . . .	55,4	18	Sianki (turczański) . . .	36,0	16
Radom (radomski) . . .	29,9	15	Wadowice " . . .	29,2	16	Kurniki " . . .	44,5	11
Skarżysko (konecki) . . .	36,9	7	Andrychów " . . .	14,8	11	Dorzecze Narwi		
Szydłowiec (konecki) . . .	29,2	11	Grybów (grybowski) . . .	81,1	15	Joniec (płoński) . . .	23,6	13
Ślupia Stara (opatowski) . . .	22,8	9	Banica " . . .	90,9	14	Poświętne " . . .	35,0	11
Denków " . . .	13,4	8	Szczucin (dąbrowski) . . .	19,3	9	Serock (pułtusi) . . .	48,0	13
Gierczyce " . . .	9,5	10	Jaśłany (mielecki) . . .	15,1	12	Konary " . . .	35,2	11
Wąchock (iłżecki) . . .	34,7	8	Tarnów (tarnowski) . . .	46,2	14	Krasnosielc (makowski) . . .	19,4	7
Garbatka (koziński) . . .	46,9	13	Głogów (rzeszowski) . . .	27,7	13	Boguszyce (łomżyński) . . .	26,7	16
Kruków (sandomierski) . . .	11,1	10	Mitocin " . . .	31,7	14	Wierzbowo " . . .	20,6	9
Silnica (radomski) . . .	19,5	12	Budów (myślenicki) . . .	44,2	15	Bożejewo " . . .	23,4	12
Piotrków (piotrkowski) . . .	31,1	15	Osielec " . . .	53,1	18	Romany (kolneński) . . .	24,2	10
Uścżyn " . . .	15,9	8	Raba Wyżna " . . .	51,0	16	Kisielnica " . . .	8,8	13
Łeki Szlacheckie (piotrk.) . .	19,4	10	Chrzanów (chrzanowski) . . .	43,7	11	Wojciechy (wys.-mazowiecki)	23,4	12
Mikołajów (brzeziński) . . .	27,2	11	Krzeszowice " . . .	30,3	12	Krzyżewo " . . .	20,6	8
Budziszewice (rawski) . . .	12,6	2	Kraków (krakowski) . . .	21,5	12	Dobki " . . .	37,0	14
			Mydlniki " . . .	17,8	15	Ostrołęka (ostrołęcki) . . .	20,1	15
Dorzecze Wieprza i Wisły			Ujazd " . . .	36,8	15	Kruszewo " . . .	17,1	13
środkowej (str. prawa).			Wieliczka (wielicki) . . .	26,1	16	Grajewo (szczuczynski) . . .	28,1	6
Praga-Warszawa (warszawski)	31,9	15	Dobczyce " . . .	20,7	17	Białystok IV (białostocki) . .	33,0	15
Marcelin " . . .	16,1	10	Kamienica (limanowski) . . .	56,9	13	Białystok " . . .	26,0	17
Szamocin " . . .	22,2	12	Dobra " . . .	68,3	16	Supraśl " . . .	39,3	18
Otmoc " . . .	18,4	8	Bochnia IV (bocheński) . . .	28,5	12	Słojka (sokołski) . . .	22,3	12
Siennica (miński-mazow.) . . .	42,6	14	Bochnia II " . . .	46,9	15	Bielsk (bielski) . . .	57,2	9
Garwolin (garwoliński) . . .	90,7	18	Lipnica Mur. " . . .	63,8	?	Hajnówka " . . .	22,7	8
Sobieszyn " . . .	13,9	12	Trzciana " . . .	41,3	11	Dorzecze Bugu.		
Brzozowa " . . .	64,4	15	Grodzowice " . . .	32,2	14	Rybieńko (pułtusi) . . .	22,4	14
Puławy (puławski) . . .	44,2	11	Zakliczyn (brzeski) . . .	27,0	14	Dąbrowa " . . .	24,8	17
Lublin (lubelski) . . .	27,2	9	Jasło (jasielski) . . .	56,3	14	Ślepioty (ostrowski) . . .	30,7	16
Kijany (lubartowski) . . .	16,3	6	Brzyszczy " . . .	42,7	11	Janów Podl. (konstantynow.)	23,1	8
Krasienin " . . .	22,4	4	Olpiń " . . .	35,4	15	Czeberaki (konstantynowski)	26,1	11
Czemierniki " . . .	13,9	10	Krasna (krośnieński) . . .	40,4	8	Maliszewa-Nowa (sokołowski)	12,6	8
Wałowice (janowski lub.) . . .	14,0	5	Tylawa " . . .	62,9	18	Korczew (sokołowski) . . .	29,5	9
Urzędów " . . .	27,2	10	Suchodół " . . .	36,4	13	Przegaliny (radzyński) . . .	10,6	10
			Tęgoborze " . . .	41,5	17	Mikołajówka (białski) . . .	15,7	13
			Tylicz " . . .	64,4	17			
			Krynica " . . .	80,1	17			
			Łabowa " . . .	68,6	19			
			Wielopole Skrz. (ropczycki)	27,8	14			

Stacje (pow.)	mm	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm	Liczba dni	Stacje (pow.)	mm	Liczba dni
Liw (węgrowski)	27.5	12	Kościan (kościański)	19.2	7	Bakalarzewo (suwalski) . . .	26.6	18
Chelm (chełmski).	29.2	11	Zbietka (wągowiecki)	8.0	2	Podżyliny	25.9	10
Tomaszów Lub. (tomasz.) . . .	50.1	16	Szubin (szubiński)	20.8	12	Mosty (grodzieński)	36.0	18
Majdan-Górny	28.4	11	Kurcew (jarociński)	28.5	7	Kopciowszczyzna (grodz.) . .	29.1	12
Poturzyn	53.7	11	Krotoszyn (krotoszyński) . . .	32.2	8	Koniawa (lidzki)	39.8	10
Królewski Most (bielski) . . .	21.1	7	Rogożewo (rawicki)	18.6	8	Bieniakonie	6.0	6
Dołubów	31.0	6	Kruchowo (mogilnicki).	19.6	10	Szejbakpole	30.5	14
Matcze (hrubieszowski)	26.5	15	Zydowo (witkowski)	5.5	2	Koszelewo (nowogrodzki) . . .	22.3	15
Białowieża (białowiecki) . . .	28.6	18	Września (wrzesiński)	16.2	10	Stołpce (stołpecki)	20.3	11
Włodzimierz (włodzimierski)	35.9	14	Bialek (śmigielski)	28.0	4	Szachnowo (słonimski)	34.1	22
Lwów Polít. (lwowski)	21.7	19	Gostyczyna (ostrowski).	38.6	20	Rohotna	24.2	20
Lwów Zielona	31.9	20	Łubowice (gnieźniński)	8.0	2	Kosów Poleski (kosowski) . . .	15.0	13
Dublany	22.4	18	Gniezno	4.3	2	Telechany	40.1	14
Przystań (żółkiewski)	69.4	16	Braciszewo	4.0	1	Baranowicze (baranowski) . . .	16.7	9
Korczyn (sokalski)	27.5	11	Cieszyn IY (cieszyński)	45.4	10	Mir (nieświeski)	7.7	7
Wojślawice	36.6	10	Brenna	130.1	16	Szczekowszczyzna. (wilejski).	21.4	17
Podhorce (złoczowski).	43.8	20	Istebna	141.1	13	Oszmiana (oszmiański)	11.7	13
			Hermanice	58.4	14	Wilno (wileński)	21.6	14
Dorzecze Odry.			Międzywiec	54.1	15	Troki	20.8	12
Cienin (słupecki)	26.4	12	Brzęczkowice (kałowski). . . .	35.7	13	Marylin-Cerkliszki (święc.) . .	29.4	10
Jablonka	13.7	5	Woźniki (lubliniecki)	65.3	15	Kiemieliszki	30.2	11
Kazimierz	27.5	9	Rydułtowy Górne (rybnicki) . .	44.9	16	Hoduciszki	12.5	10
Popielewo	14.2	7				Nowino (brasławski)	18.5	12
Kalisz IV (kaliski)	18.1	12	Dorzecze Prutu.					
Lisków	27.8	11	Kołomyja (kołomyjski)	13.4	8	Bałtyk.		
Stawiszyn	38.5	14				Nowy Port (gdański)	33.3	14
Morawin	26.9	12	Dorzecze Dniestru.			Hel	46.5	11
Godziszewo Wielkie (kaliski)	48.1	10	Wola Dobrostańska (grodz.) . .	39.0	21	Karwia	20.4	4
Złotniki Wielkie	33.5	7	Wysocko Wyżne (turczański)	10.4	7	Oksywj	80.0	14
Zbiersk	21.9	10	Wołcze	32.4	11	Gdynia	72.6	17
Gostawice (koniński)	30.9	13	Łomna	9.3	4			
Niemysłów (turecki)	23.9	9	Korzelice (przemysłański) . . .	32.2	11	Dniepr.		
Zdrojki	28.1	12	Cebrów (tarnopolski)	11.6	9	Połowkowicze (nieświeski) . . .	14.9	9
Sucha Dolna (łęczycki).	45.4	11	Bolechów (doliniański)	27.1	13	Kobryn (kobryński)	24.9	14
Brząszewice (sieradzki)	10.5	5	Weldzisz	13.9	13	Derewna (kobryński)	24.6	13
Sokolniki (wieluński)	17.4	14	Suchodół	14.3	5	Poczapów	18.4	8
Cisowa	15.5	11	Sołotwina (bohorodeżański). . .	24.2	9	Wysock (stoliński)	14.5	12
Dziadaki	31.5	15	Jazłowiec (buczacki)	74.5	18	Chinocze (sarneński)	24.2	17
Piorunów (łaski)	21.7	7	Bereźnica (stryjski)	39.2	11	Maniewiczze (kowelski). . . .	27.4	8
Sędziejowice (łaski).	51.2	11	Sokolów	41.8	11	Dubeczno	30.0	16
Widawa	43.0	13	Doużyniec (nadworniański) . . .	26.5	12	Hołoby	16.0	8
Popów (turecki)	15.6	11	Trembowla (trembowelski) . . .	20.5	13	Kiwerce (łucki)	30.0	2
Czartorya (sieradzki)	29.4	9	Założce (zborowski)	20.0	23	Kolki	25.3	9
Łódź (łódzki)	57.4	13	Kołodrubry (rudzki)	36.2	11	Równe (rówieński)	17.3	11
Strzelce Wielkie (radomsk.). . .	18.7	5	Zbaraż (zbaraski)	22.2	14	Derażne	22.0	11
Stobiecko Szlach.	36.0	13				Aleksandrja	21.3	9
Częstochowa (częstochowski)	99.3	17	Dorzecze Niemna.			Stepań	22.3	16
Złoty Potok	81.6	10	Białobrzegi (augustowski) . . .	33.0	12	Ostróg (ostroski)	23.3	13
Turów	65.1	10	Józefatowo-Hańcza	31.1	14	Łipszczyzna (dubieński)	14.3	10
Poznań (wschód, poznański)	20.6	14	Suwałki (suwalski)	20.9	17	Krzemieniec (krzemieniecki)	29.0	20
Bolechowo	25.0	9	Płocizno-Tartak (suwalski) . . .	25.1	13	Białokrynica	17.7	11
Ławica	24.1	12				Radziechów (radziechowski). .	27.6	16
Janikowo (inowrocławski) . . .	23.1	10						

Korespondencja Państwowego Instytutu Meteorologicznego.

Correspondance de l'Institut Central Météorologique.

W ciągu miesiąca grudnia i połowy stycznia Państw. Inst. Met. otrzymał doniesienia następujące:

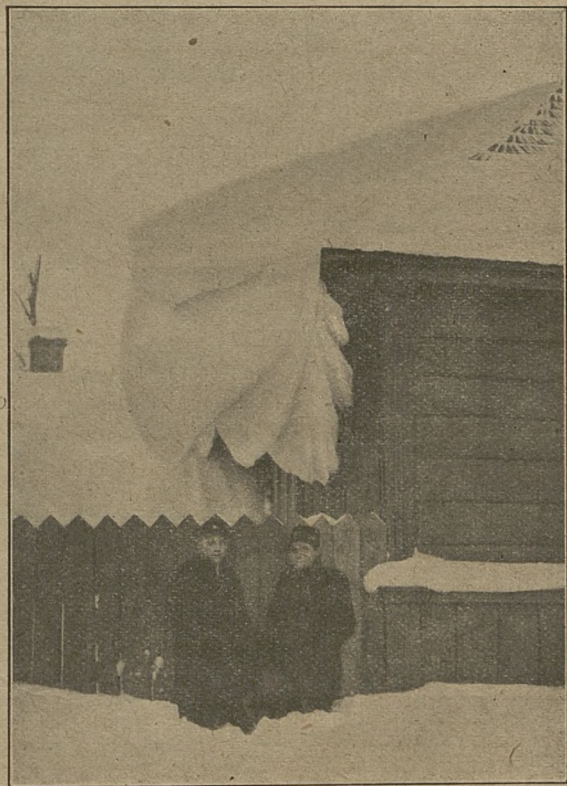
Zjawisko Brockenu („Phénomène du Brocken”). Tymczasowa stacja astronomiczna na Łysinie (Beskidy) opisuje ciekawe zjawiska, jakie obserwowano tam w grudniu r. z. Od dnia 9-go do 15-go nad nizinami utrzymywało się wspaniałe morze mgieł, podczas gdy sama góra miała pogodę słoneczną i ciepłą. Obserwator, p. J. Gadomski, widział w dniu 12-ym na tle mgieł t. zw. „zjawisko Brockenu“, własny cień, otoczony świetlanymi i barwnymi kręgami.

Burze śnieżne i gradowe (Tempêtes de neige et de grêle). O burzach śnieżnych w grudniu donoszą stacje: Mydlniki pod Krakowem o burzy, której towarzyszyły grzmoty i błyskawice, Miechów o burzy ze śniegiem i gradem, niezwyklej ciemności, panującej w ciągu kilku minut i uderzeniu pioruna i Kurcew (dorzecze Warty). Zjawiska te nastąpiły w dniu 19-ym.

Silne zamiecie śnieżne nastąpiły w dniu 2-im stycznia w dorzeczu Wisły środkowej: w Urzędowie śnieg utrudnił komunikację, tworząc warstwę grubą na 30 cm., w Supraśli zamieć trwała 29 godzin, a warstwa śnieżna dosięgła 40 cm.; podobnie w Radomiu i Garwolinie.

Nawisy śnieżne (Neige pendante). Obfite opady śnieżne wraz z silnymi mrozami, panujące w pierwszej połowie stycznia r. b., były powodem tworzenia się lawin śnieżnych na dachach budynków. Nader interesującą postać takiej lawiny, „nawisu“, przedstawia fotografia nadesłana nam przez p. Ludwińskiego, profesora gimnazjum w Olkuszu, a wykonana w dniu 6-ym stycznia przez p. Jerzego Kolasińskiego. Lawina w postaci 6-ciu głównych płatów ułożonych wachlarzowato zwisa z dachu do połowy wysokości budynku i zagina się pod kątem ostrym względem płaszczyzny dachu. Ilość nawarstwień jest odzwierciedleniem ilości oddzielnych okresów obfitych opadów śniegu. Reprodukcję tej fotografii zamieszczamy obok.

Ciekawy meteor (Un météore curieux). Stacja Dobre donosi o meteorze w postaci zielonej kuli wielkości tarczy księżyca, widzianej na zachodniej stronie nieba w dniu 9-ym stycznia, między g. 19 a 20 wieczorem. Kula biegła w ciągu kilku sekund ku północy, a w chwili jej ukazania się po przeciwnej stronie nieba widać było silne światło w kształcie koła. Niebo było usiane gwiazdami, a nad ziemią była silna mgła. (p. J. Czernicki).

Morze Bałtyckie

MAPA OPADÓW

za m. Styczeń - 1924 r.

OPRACOWANA PRZEZ

PAŃSTW. INSTYTUT METEOROLOGICZNY

W WARSZAWIE

Skala opadów w mm

0 10 20 30 40 60 80 100 150

